

עכשיו התור לאהבה

אחרי שסיימנו את מה שהתחלנו
עכשיו התור לאהבה.
אחרי שקיימנו את מה שהבטחנו
עכשיו התור לאהבה.

אז בואי כי יש לנו עוד זמן
בואי ונמשיך מכאן
מהמקום שבו עצרנו
כי למה בעצם נוצרנו אדם וחווה
עכשיו התור לאהבה.

אחרי שעשינו את מה שחלמנו
עכשיו התור לאהבה.
אחרי שניסינו והחכמנו
עכשיו התור לאהבה

רצנו כמו מטורפים
ולא ידענו בשביל מה
לב שבור וסדקים
ודוקר על הנשמה
עכשיו אנחנו עייפים
נאחזים במה שבא
את ראשך הניחי על כתפי
עכשיו התור לאהבה.

עכשיו שנשארנו לבדנו
עכשיו התור לאהבה
עכשיו שנשארנו לבדנו
עכשיו התור לאהבה.

במלאות 10 שנים לפטירתו
של עוזי חיטמן ז"ל

עלון מס' 1463 - 12/6/15

פתיח

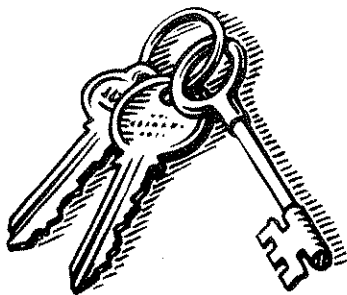
יונתן אלטר הוא מאותם אנשים עסוקים שיש להם זמן להכל. כתבת התחקיר שעשה על חזות בית הספר 'מול גלעד', היא בעיני דוגמה ומופת לאדם שאכפת לו מסביבתו ולא מסתפק בתשובות לקוניות, אלא בודק וחוקר את הדברים לעומקם. בעידן של עיתונות 'קליפית' שבעיקר מדווחת, וכמעט שאינה עוסקת בתחקירי עומק החשופים לתביעות, כתבה מסוג זה הוא מצרך נדיר ונכס צאן ברזל, ואני גאה בכך שבין שורת הכותבים של עלון אשדות מזדקרת דמותו של יונתן, שלא עושה חשבון של רווח והפסד אישי, אלא הולך עם האמת שלו, ועד הסוף.

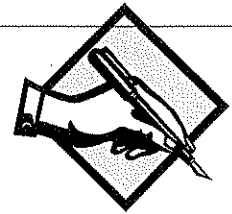
בעלון זה מופיעה בין השאר רשימתו של עידן גרינבאום, העוסקת בבעיית העישון בבריכת השחייה, ועל כך שבעלי הבריכה (אנחנו) לא עושים את מה שמחייב אותם החוק בעניין זה. שאול אלטר (אני מעריך אותו מאד) שאמור היה להגיב לדברים, קרא את החומר לעומקו אבל בחר שלא להגיב. שאלתי את שאול מדוע בחר, בניגוד להרגלו, שלא להגיב, והוא התקשה לתת לכך נימוק משכנע. עידן מציין בדבריו בין היתר, ש-'יחבל שמה שלא נכנס דרך הראש ייכנס דרך הכיס', ואין לי, לצערי, אלא להסכים עמו בנקודה זו. מעניין אם שאול היה מתייחס באותה קלות ראש להכנסת כלבים לשטח הבריכה, למשל.

הלכה למעשה אנחנו כבר בקיץ, עם טמפרטורות נורמליות של קיץ ולחות שמזכירה לעיתים את מישור החוף. הילדים אוטוטו בחופשה, המזוודות מתמרקות לקראת עוד נסיעה לחו"ל ודייויד בלאט שלנו הולך לעשות כנראה היסטוריה גדולה ולזכות בשנתו הראשונה כמאמן באנ.בי.איי בתואר האליפות. מי אומר שחלומות אינם מתגשמים?

שבת שלווה וקרירה!

אבנרון

ממנהל הקהילה

השבוע נפגשנו ביוזמתו של בארי אופיר רכז סיירת ההורים האזורית לדון בהתארגנות קהילתית (אשדות איחוד ומאוחד) בנושא ההתנהגות הנורמטיבית של ילדינו המתבגרים. אני מצרף כאן מכתב בנושא שכתבנו יחד. אומר רק זאת – יש לנו ילדים, חניכים, נוער נפלא- יש לאתגר אותנו במשימות וככל שנצלית לרתום אותנו למשימות שיבחר כך תעלה רמת ההתנהגות הנורמטיבית. ועוד, יש לנו בקהילה חברים חדשים שלא היו שותפים לבניית קוד ההתנהגות שלנו, יש לחבר אותם. יש לגבש תובנה משותפת באשר לראוי ושאינו ראוי בקרב בנינו בתהליך ההתבגרות שלהם. לחשוב יחד חינוכית. בצד חובת הקהילה ומנהליה המשימה מונחת לפתחה של מערכת החינוך.

בהצלחה לנו,

9/6/15

לכל קהילת "אשדותיים", הורים ונערים,

לאחרונה, אנו נתקלים שוב בנורמות התנהגות של בני הנוער שלנו בחצרות הקבוץ, הדבר בא לידי ביטוי במסיבות רבות

משתתפים עם שתיית אלכוהול מרובה ובשוטטות של בני הנוער בחבורות במתקני החצר (גני שעשועים, מגרש כדורסל ועוד).

נציין, כי בעבר (החל משנת 2009), קהילת אשדות עברו תהליכים בהם גובשו ההסכמות והנורמות על הדרך בה הקהילה רואה את הבילוי מחוץ לבית של בני הנוער בחצרות הקהילה.

ברצוננו לחדד נושא חשוב זה העומד על סדר היום בקהילות וליצור אמירה מפורשת קהילתית של התנהגות לפי נורמות מקובלות.

חשוב לנו להדגיש מספר נושאים בנושא:

כל שטחי הקהילה הם באחריות הקהילה וחלים עליה חוקי המדינה לרבות הנורמות שהחלטנו עליהם (בעבר) כקהילה.

המערכות הקהילתיות והחינוך החברתי באשדות יעבדו יחד עם ההורים לחדד את כל

שבועות- תמצית של ייחודנו. חקלאות שהינה מקצועם של מעטים אך טעמה, נחלת כולנו. יש בה מן הירוק העוטף אותנו, מן השימור והחדשנות. מן העבודה הקשה, שיש בה תבונת כפיים וחוכמה וטכנולוגיות חדשות ומשהו מן הצפייה לתנובה שיש בה תפילה לכוחו האדיר של הטבע או של ההשגחה, איש איש באמונתו יחיה.

ויש בה שיח עם צמיחתו המרשימה של הישוב שלנו- על שפע ומגוון חבריו ותושביו וילדיהם. עשרות ילדים המתרגשים לקראת העלייה אל הבמה, מונצחים במצלמות הסמארטפונים של הוריהם. ילדים שעוד מעט קט יפצחו את החופש הגדול, העשיר כל כך בפעילות. מרשים לעמוד על מלאכת הטוויה העדינה הזו של פעילויות ומה שביניהן, ורק נקווה שיתנו לקיץ הזה להיות, ושכל הילדים ישובו בשלום לביתם.

ו.. כן יש המון סימני שאלה בעניין שיבוץ הילדים בפעוטונים ובגנים, בשאלת גודל הפעוטון הצעיר והרכב הצוותים החינוכיים בחינוך החברתי. ובבריכה, כאשר הפעוטות משתכשכים במים תחת השמש הקופחת, השיח מעלה השערות מהשערות שונות באשר לתוצאה ולסיבות. בסך הכל החינוך הוא משהו שגדול ממרכיביו, שיש בו שימור וחדשנות, עבודה קשה, תבונה ואפילו שיח.

הביטחון האישי של כל אחד מאיתנו נפגע משהו. הפריצות לישוב שלנו ולשכן הצמוד שלנו, מחייבות התארגנות. זה קורה דווקא בתקופה בה מגיב חדל ממימון השמירה בישוב, בה התחלף הרבי"ש שלנו שהיה אחראי גם על הנושאים האזרחיים, ברבש"ץ שמוגדר בתפקידו לנושאי ביטחון מוגדרים. עם זאת, יונתן שטיינדל - הרבש"ץ, חותר למציאת תשובות ולשיתוף פעולה הכרחי גם בתחום זה עם אשדות מאוחד.

הצפנו במועצת הקהילה ובוועד ההנהלה של האגודה הקהילתית את נושא אדריכל הישוב. גורם מקצועי שיראה את התמונה כולה בעת שאנו מקבלים החלטות בנושאים מתאריים. זה נראה לנו חיוני. זכינו בגיבוי המהלך. אנחנו תרים אחר אדריכל ישוב.

ממנהל הקהילה - סוף

מצורף עיקרי חוק האלכוהול מ 2010.

איסור מוחלט למכירת אלכוהול לקטין (מתחת גיל 18).

איסור לאדם לשתות או להחזיק משקה המכיל אלכוהול בכלי פתוח במקום ציבורי או ברכב הנמצא במקום ציבורי בין השעות 0:600 בערב ל 21:00 בבוקר.

שוטר רשאי לתפוס את המשקה, או להשמידו לרבות שפיכת תכולתו.

קטינים(מתחת לגיל 18) אינם רשאים לשתות או להחזיק משקה אלכוהול במקום ציבורי בכל שעות היממה.

איסור קניה ואספקת אלכוהול לקטינים: מי שקונה או מוכר אלכוהול לקטין דינו חצי שנת מאסר.

החוק קובע: "מי שמכר הגיש או סיפק משקה משכר לקטין, מודע לכך שמדובר בקטין, אלא אם הוצגה לו תעודה מזהה לפיה האדם אינו קטין".

ההסכמות, בכוונתו לרענן את ההסכמות בנושא.

מעורבות הורית בנושאים הללו היא חשובה מאוד ומערכת החינוך החברתי בשיתוף פעולה של סגרת ההורים האזורית יפעלו למפגשי הורים שיעסקו בנושא ויחברו יותר הורים חדשים לנושא.

חשיבות רבה יש ליצירת שפה משותפת והבנה בין ההורים, הגורמים המקצועיים והקהילות כאמצעי השפעה על תרבות הבילוי של בני הנוער לצמצום התנהגויות בלתי נורמטיביות.

האחריות הראשונית והבסיסית על בני הנוער נובעת מעומק מעורבות ההורים.

בשטחים ומבנים ציבוריים, קיים פוטנציאל להתנהגות סיכונית, כמו גם, התכנסויות ומסיבות של בני הנוער בתחומי היישוב. יודגש כי, האחריות על שטחים ציבוריים מוטלת על הקהילה.

שתי הקהילות עובדות ביחד לגיבוש וריענון המדיניות בנושא.

הקהילות יפעלו לצמצום מרבי של שתיית אלכוהול ושימוש בחומרים מסוכנים בקרב בני הנוער

הקהילה תגלה אפס סובלנות לאירועי אלימות וונדאליזם בקרב בני הנוער.

בכוונתנו לקיים מפגשים משותפים להעלאת המודעות של ההורים, מפגשים אלו יערכו ע"י מערכת החינוך ושיתוף עם סגרת ההורים.

השיח בנושא זה, העלאת המודעות ההורית והקהילתית יהוו את התשתית הקהילתית להצבת הגבולות, הנורמות והאמירה הקהילתית בנושא תרבות בילוי הנערים בשטחי הקבוץ ומחוצה לו.

חשוב שכולנו נתגייס למען ילדינו/נערינו!!

רותי ביסקר
מנהלת קהילה
מאוחד

דורון רוזנבלום
מנהל קהילה
איחוד

פרוטוקול ועד הנהלת 'נוף אשדות'

הוחלט:

- א. צוות "תרבות חיים" מקבל מנדט להמשיך לעסוק בנושא ולהציג תכנית מלאה.
- ב. לנושא יש היבט ציבורי רחב, כאשר מקבלים החלטות עם משמעות אופרטיביות על הציבור, חשוב שהתהליך יהיה מסודר גם אם ארוך יותר.
- ג. ועד הנהלה יוציא מכתב בנושא.
- ד. יש לשתף את אשדות מאוחד בנושא.
- ה. הצוות יגיש בקשה מסודרת לתקציב.

3. אדריכל הישוב

- האגש"ח יוזם מהלך של בחירת אדריכל מתכלל לקיבוץ.
- האדריכל יעבוד עם ועדת מתאר שהיא גוף ישובי.
- המימון ע"י הקיבוץ (האגש"ח).
- כאשר ידובר בפרויקט קהילתי יובא הנושא לבחינת ועד הנהלה "נוף אשדות".

4. אתר אשדות

- המטרות: חלון ראווה ליישוב, צריכת תוכן ושיתוף, ניהול מידע.
- הוחלט:**
- א. יש להמשיך ולעשות מאמצים להטמיע את השימוש באתר.
 - ב. הנושא יהיה באחריות הפיתוח הקהילתי.
 - ג. מאשרים תשלום עבור המשך השימוש באפליקציה.

5. דיווח בנושא פילרים למיקום עגלות

אשפה ל- 4 משפחות – מציג - אופיר רובין

- בהמשך לדיון בנושא הוקם צוות הכולל את אלמוג אביעוז, רמי רווח, רוני זיו ואופיר רובין.
- לאחר שהצוות מיפה את הצרכים, שקל את המגבלות הטכניות ובחן את האפשרויות – הוצגה תוכנית הפריסה המוצעת.
- סוף בעמוד הבא

מפרוטוקול ועד הנהלה נוף אשדות 4/2015

21/5/15

משתתפים: שאול אלטר, ישראל ברקאי, ניש, דקל ערוסי, אמיר פלקס, אדמית פלג, קטיה קיים, אופיר רובין, דורון רוזנבלום חסרים לנו: משה אריאלי, גדי נחום, אורית סטולרו.
מוזמנים: שאול אלטר - מנהל עסקי קהילה, יריב כרמל - גזבר.

1. אישור פרוטוקול 3.2015

הוחלט: מאושר.

2. אישור מתווה תכנית עבודה צוות "תרבות חיים" (מוזמנים: ישראל ברקאי, שרה בארי)

הצוות הציג הצעתו להגדרת מטרותיו שהן:

- א. אשדות קהילה מוגנת- מקום בטוח לחיות בה.
- ב. יצירת תודעה ציבורית לשמירה על תקנות הקהילה, המועצה והמדינה.

הצוות פועל בשני ערוצים.

א. כלבים -

- נציג אשדות במליאת המועצה יביא לשולחן הדיונים את רצוננו לתקן תקנות בנושאי כלבים ומנוי פקח במשכורת ליישובי עמק הירדן.

- יטופל נושא מפגעי צואת כלבים במרחב הציבורי.

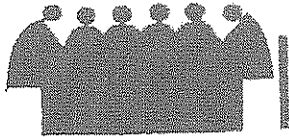
ב. תעבורה -

- הצעות אופרטיביות בעקבות פורום הורים (מגזר החינוך).

- יצירת שטח מנוע כניסת רכבי גולף-אזור בתי הילדים הוא אזור שבחלק מהיום לא יכנסו אליו כלי רכב על מנת למנוע תאונות.

- יש לבחון שעות מניעת כניסה: בין 06:30 – 17:00.

- יש להתייעץ עם ועדת מתאר לגבי מניעת כניסה.

במועצת קהילה

ועד הנהלה 'נוף אשדות' – סוף

מפרוטוקול מועצת קהילה מתאריך 20/5/15

2. ביצוע רבעוני- ינואר- מרץ- תכנית

קהילה 2015 (בהשתתפות רבקה מנטל)

אושר דוח הביצוע המפורט שהוצג בפני החברים.

הוסברו הפערים ליתרה ולגרעון. הקהילה עומדת במסגרת (כולל יתרה גדולה, תוצאה של הוצאות לא לינאריות).

3. פרידה מחברי המועצה היוצאים וקבלת המצטרפים.

יוסי בן פורת ייצג בכבוד את החברים מהם נפרדת מועצת הקהילה (תמי – ממנה נפרדנו זה מכבר, ועפרה לוי). המועצה אמרה תודה למסיימים ואיחלה בהצלחה לחברים החדשים.

שאלות ונקודות שעלו בדיון:

- יש לבדוק את שאלת מבנה מועצת קהילה (פונקציונאלי מול נציגי ציבור).
- יש לחתור לנציגות גדולה יותר מהשכבה הבוגרת.
- יש לבחון מהו נציג ציבור, מה עוד הוא יכול לעשות מלבד להגיע לישיבה קבועה פעם בשבוע.
- יש לאפשר לחברים להעלות נושאים. יעשה בהודעה מראש.
- יש לקיים סוג של משותף בין חברי המועצה.

4. מעקב החלטות - המועצה קבלה לעיונה את מעקב החלטות - מועצת קהילה מאי 2015

רשם: יאיר בן דוד.
ערך: דורון

התוכנית מבוססת על פילרים משותפים ברחובות המגורים ולא ב"דרך נוף אשדות" (רחוב 2).

בתוכנית הודגש:

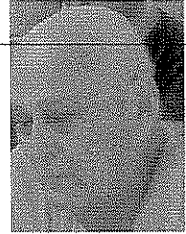
- הפילרים המשותפים ישופצו ויתוחזקו על ידי המועצה.
 - הפילרים המשותפים מיועדים אך ורק לאשפה בפחים.
 - איסוף גזם וכו' ימשיך להתבצע מהפילרים הפרטיים כפי שמתבצע היום (אחריות ועד מקומי).
 - במסגרת התוכנית הוגדרו משפחות לכל פילר משותף (סה"כ 4 משפחות לפילר).
- הוחלט:** מאשרים את תכנית ההסדרה כפי שהוצגה.

6. צח"י

יונתן שטיינדל נבחר ע"י מח"ט הבקעה והעמקים כרבש"צ הישוב. במסגרת זו מטפל יונתן גם במניעת גניבות באמצעות שמירת הישוב, וכן בתיקי כיבוי אש ומקלטים. משנת 2011 כיהן יואב שרון כיו"ר צח"י (צוות חירום ישוב). יואב ביקש לסיים את תפקידו לעת יציאה למכרז ובחירת יו"ר חדש. משימות: הקמת המכלול, גיוס האנשים, הכשרה של חברי הצוותים, בנייה של הגדרות תפקידים של הצוותים, משימות, תרגול, לוגיסטיקה, שימור כשירות, בניית תכנית עבודה להקמת הצוות וניהול השוטף, בניית תיק צח"י ישובי. ועד הנהלה "נוף אשדות" אחראי על הפעלת צח"י.

הוחלט: יוקם צוות איתור לבחירת יו"ר צח"י. הסמכות לבחירה בידי הצוות. חברים בצוות - שאול אלטר, דורון רוזנבלום, סמדר בירגר מטלון - מנהלת משי"א קיבוץ אשדות יעקב איחוד, אופיר רובין, ישראל ברקאי.

כתבה: אדמית פלג
ערך: דורון רוזנבלום, אישר: ניב ליש

יאיר ברקאי עושה חשבון נפש

מתיחויות בינו לבין חלק מאנשי הצוות הקיים, עדיף לו שיתמקד בדברים שהוא אוהב באמת ואינם קשורים ליומיום, כלומר - פיתוח פרופר; אלא שגם כאן לא הכל עבד חלק ונינוח. עשיתי מהלך מאד קיצוני ב'לוגי' בנושא תבניות, הוא מסביר, מתוך מחשבה להוזיל את עלות התבנית, דבר שעורר ויכוח גדול במפעל ודחק אותו למיגננה.

שוב הצלחת להרגיז?

אני מגדיר עצמי בתור אדם ללא גבולות, ואם אומרים לי 'לא', מבחינתי זו איננה תשובה, אלא פתח למשא ומתן עתידי שיכול לקחת חודש, שנה, חמש. דווקא לאחרונה התחלתי לגלגל כמה מהלכים שנראו בעיניי כפורצי דרך בתחום תבניות, ונתקלתי בהתנגדות מאד מאד חריפה מצד אנשי המפתח. אמרו שאין לנו לקוח, שהדברים מורכבים ועוד סיבות שאני כבר מכיר. מעניין שדווקא 'אנשי הרצפה' אהבו את הרעיונות האלה והתחברו אליהם. אני טיפוס מאד מאד עקשן, מודה יאיר, ואם אני מאמין במשהו לא יעזור בית דין, אלא אם יוכיחו לי שאין לזה סיכוי.

מה עוד היה באותה ישיבה מדוברת?

באותה ישיבה אמרתי דברים קשים שאולי הרגיו מישהו, אבל זה אני וזו האמת שלי. דיברתי על העדר מעוף, על כך שאנשים, מכל דרגי המפעל, צריכים לזוזם ולהתעקש בכל דרך על תפיסת העולם שלהם. אם יש רעיון חדש, אמרתי, צריך להאבק עליו, גם אם ברוב המקרים הולכים נגד קירות, כי מי שלא יודע לעבור קירות ישאר בגודלו הנוכחי ולא יפרוץ קדימה. תפיסת העולם שלי אומרת, וכך שידרתי לאנשים, שלא משנה איפה אתה עובד, משנה מה אתה עושה, כשהעיקרון המנחה הוא לזוזם לזוזם ולזוזם. גם אני, שעובד שנים בפיתוח, ונחשב לטאלנט, לא יודע הכל. יש מצבים, הוא מדגים, שאני לוקח את איש המכונה, יושב איתו, שואל שאלות שאני לא יודע או לא בטוח, ועל בסיס התשובות, לוקח את

המשך בעמוד הבא

בארוע פרידה מרגש שהתקיים לאחרונה ב'לוגי', הפתיע יאיר ברקאי את הנוכחים בדברים כנים וישירים, שעוררו תגובות רבות. עיקרי דבריו נגעו בצורך לחשוב באופן לא שיגרתי, לגלות מעורבות ויצירתיות ולקחת יותר אחריות. יאיר נמנה על קבוצת החברים הראשונה שהקימה את 'לוגי' (יחד עם משה אריאלי, בנימין גת, מיכאל דיין אורי גלעד ואחרים) ועל אף השינויים המפליגים שעבר המפעל מאז שנת 71 ועד היום, הוא מרגיש שיש עדיין בכוחו לתרום מהידע והניסיון שרכש.

יאיר, שבשנת 2009 זכה בפרס העובד המצטיין על מפעל חיים בתעשייה, מסרב להכנע לקשיים הפיזיים שהביאה עימה מחלתו הארורה, ולמרות תמרורי האזהרה הרבים הוא ממשיך לשרת את 'לוגי' בדרכו הייחודית והבלתי מתפשרת. יאיר, שמוגדר כיועץ, עובד היום בהקף של כרבע משרה, כאשר את שאר העבודה הוא עושה מביתו. אני משתדל לא להכנס לבעיות השוטפות, הוא אומר, למרות שדי קשה לי לא להיות מעורב.

לפני שנים אחדות חצתה 'לוגי' את רף המאה מיליון ₪ במכירות, שהיווה שיא של כל הזמנים, ומאז מתקשה החברה לשחזר את ההצלחה. 'לוגי' עברה שנתיים מאד קשות, אומר יאיר, ורק הודות לניהול נכון, צלחנו את המשבר בצורה מדהימה. ראוי לציין שבמהלך התקופה נעשו שינויים מפליגים, כולל קיצוצים בשכרם של חברי ההנהלה ודירקטורים, דבר שאינו מובן מאליו. סמוך להגיעו לגיל פרישה, פנה יאיר להנהלת המפעל ושאל באשר לעתידו. הסיכום היה שהוא ימשיך כמנהל פיתוח עד גיל שבעים באותם התנאים, ואחר כך נראה. כשהגיע לשבעים, עוד בטרם לקה במחלה, ביקש ביוזמתו לרדת לחצי יום. חשבתי שמספיק לי, כמה אני יכול עוד לסחוב.

למרות המחלה הקשה בה לקה, סברה הנהלת המפעל שיכולותיו הטכניות ונסיונו של יאיר עשויים לעזור לה, והציעה לו משרה חלקית כיועץ טכני. יאיר חשב שלאור העובדה שהתחלף דור שלם ב'לוגי', ונוצרו

יאיר ברקאי עושה חשבון - המשך...

שכאשר אומרים לו 'זה בלתי אפשרי' ניגש מיד ובודק, עד שמוצא פיתרון. הדחיפה למצוא פתרון במקום בו אחרים נואשו, היא לעיתים נקודת הזינוק לפרוייקט הבא.

המהלך שלטעמי נעשה נכון, מאזן יאיר את התמונה, הוא רכישת 'לוג' פלסטיקון בהונגריה. שהיה אולי הצעד המבריק והמשמעותי ביותר בכל ארבעים שנותיה של 'לוג', וזה קרה הרבה בזכות פלסטיקון, מפעל שעובד מאד חזק, ומשמש אתר מרכזי ליצור בקבוקים לאירופה. לא מדובר במהלך פורץ דרך, מדגיש יאיר, אלא כזה שאם ינוהל נכון, יגדיל את המכירות של 'לוג' בצורה מאד משמעותית. יאיר מחמיא למנהל פלסטיקון: מדובר באדם מאד רציני, בעל ראש פתוח, יצירתי וטכני. היתרון של ההתקשרות בהונגריה, הוא בכך שלא צריך ציוד מיוחד, גם לא ידע מיוחד, אלא בעיקר מחיר טוב. כש'לוג' נכנסה למילוי החס, נזכר יאיר בפרוייקט מרכזי אותו יזם ודחף, היא הפכה מוקד עליה לרגל בתערוכות, ובזכות המילוי החס, 'לוג' עשתה תפנית שאף חברה מסוגה בעולם לא חשבה לעשות.

תמיד היית טיפוס שונה?

כשהייתי צעיר ב'לוג', היתה לי בעיה של חלוקת קשב, ואם מישהו היה ניגש אלי לשאול שאלות תוך כדי עבודה, הייתי נותן לו פטיש בראש, כי הוא ניתק לי את קו המחשבה. בשלבים מאוחרים יותר של בגרותי, לקחתי איתי איש שיהיה צמוד אלי, כי הרגשתי שגם צריך ללמד. אין ספק שהייתי איש קשה, ואילו ניתן היה, מזמן היו מעיפים אותי, אבל כנראה שהצרות שעשיתי היו קטנות בהרבה מהתרומה שהבאתי. מה שהדהים אותי זה שהעקשנות שלי במקום להתמתן, הלכה עם השנים ונעשתה יותר אגרסיבית, אולי כי הרגשתי שמקומי בטוח ואי אפשר להעיף אותי. בתקופה מסויימת עשינו פרוייקט עם בקבוקי תרופות 250 סמ"ק. עבד איתי בחור שאמרתי לו שאני דורש ממנו מה שאני דורש מעצמי. לא יותר

המשך בעמוד הבא

החומרים ומעבד אותם למוצר טוב יותר. זו התרומה שלי. אני קובע בצער שאחת הבעיות של האירגון שלנו היא העדר פתיחות, יצירתיות וחשיבה מחוץ לקופסה, ברוב הרמות. לאורך השנים התנהל מאבק בנושא, כי מה שאני ראיתי, הרבה אחרים לא ראו. צריך לדאוג, הוספתי ואמרתי, שרעיונות מכל מחלקה יעלו לדיון מסודר, כי אם לא נעשה כך, הרעיונות הכי יפים, דינם להתמסס בדרך.

איזה תשובות קיבלת?

לא הייתי רוצה להכנס לדיון מפאת רגישות הנושא, אלא לומר שלחלק מהאנשים בדרגים המחליטים אין די מעוף וראיה קדימה. אחד הדברים שציינה תמי ש. באירוע הפרידה ממני, היה שבאתי עם רעיונות שבתחילה אף אחד לא הבין מה אני רוצה, ואחרי כמה שנים זה החל להתממש כי השוק דרש את זה. בחייו של מפעל קורה שנכשלים, ממשיך יאיר, והגדולה זה להתרומם מהכשלון ולהמשיך קדימה. היו דברים שניסיתי ונחלתי בהם כישלון חרוץ, שעלה לא מעט כסף, אבל כשאני לוקח את הסך הכל, את השורה התחתונה, אין לי ספק שההצלחות עלו בהרבה על הכישלונות.

כולל לוג גרמניה?

לפי הניתוח שלי, 'לוג גרמניה' לא צריך היה להכשל ולא אוסיף דבר מעבר לכך.

אתה רואה דברים שאחרים לא רואים?

עם כל הצניעות, אני חושב שיש לי יכולת לחבר נקודות במרחב שלכאורה לא קשורות אחת לשניה, ומכאן לעשות לעצמי ניתוחים מה יהיה השלב הבא. בנוסף לתכונה נדירה זו, אני מרבה לקרוא חומר מקצועי ולזהות ניצנים של התפתחות כזו או אחרת, שלעולם לא תדע מתי תגיע לבשלות טכנית או מסחרית, אבל אתה ער לאפשרות הזו ובודק אותה כל הזמן. עוד תכונה שמאפיינת ומבדילה אותי מאחרים, אומר יאיר, זו היכולת לעשות חושבים בסוף יום העבודה ולנתח דברים שחורגים משיגרת היומיום, ובפרט אתגרים טכניים מורכבים. אני טיפוס

יאיר ברקאי עושה חשבון - המשך...

בחור צעיר, אמרתי, 'שקוראים לו עמית, ואני רוצה להעביר אליו את הניהול. אותו מנהל הגיב כאילו קיבל אבן בראש, ואני מצידי הבטחתי להיות ברקע ולעזור לו איפה שצריך. באתי לעמית, שלא ידע מאיפה זה נפל לו, אך לבסוף הרים את הכפפה והמחלקה יצאה נשכרת.

עד כמה המחלה שינתה בך משהו?

מרגע שהודיעו לי שלקיתי בסרטן (הרופאים קוראים לזה 'מחלה כרונית' כדי שהחולה מנטלית יהיה יותר רגוע). אני לא מתעסק עם זה ולא חושב על זה, אלא ממשיך את החיים שלי אֶזְ אִיז, לא מסתכל אחורה, לא עושה חשבון מה יהיה אם. היו תקופת שקמתי בלילה לשרותים עם כאבי תופת אבל לא נכנעתי. קבלתי החלטה שמה שאני יכול אני עושה לבד. המגבלה היא שלפחות יומיים כל שבוע אני לא בבית. מעבר לכך, יש נפילות פה ושם בגלל שינויים בתרופות. למרות שבאופן כללי אני מרגיש לאחורונה בסדר ואין כמעט כאבים, צריך להיות ערניים כדי לוודא שהמחלה לא תתפרץ מחדש. יאיר מסביר שתאים סרטניים קיימים בכל גוף חי, וברגע שהמערכת החיסונית נחלשת, אותם תאים מתפרצים ועושים נזק. למזלי, הוא מוסיף, ארסנל התרופות מאד מתקדם, ויש לי את עליזה שנמצאת לידי כל העת קרוב קרוב. באופי שלי, אני לא טיפוס שיכול כל היום לשבת לקרוא, ולכן צריך לעשות משהו בידיים, וכאן האומנות עוזרת לי מאד. אני שואל האם החשיבה הלא שיגרתית שניחן בה, מסייעת לו להבין טוב יותר את מחלתו. בניגוד לחולים אחרים, הוא משיב, אני שואל הרבה שאלות וכבר למדתי במהלך ההתמודדות שלא לכל שאלה יש תשובה. היו ימים שלא הייתי יכול לקום מהמיטה מרוב כאבים, אבל לא ויתרתי. לקחתי משככי כאבים וקמתי לעבוד שעתים-שלוש ביום. כזה אני. התלות בתרופות, הוא מסביר, מביאה לכך שהשפעתן הולכת ופוחתת עם הזמן. מאידך, צריך להזהר מפני תרופות חזקות יותר, שעלולות לגרום נזק לכליות.

סוף בעמוד הבא

ולא פחות. זה הגיע לא פעם לבכי. הבחור, שהוא שכיר, עצר את המכונה והלך אובד עצות. הסברתי לו שעבודה במפעל זה לא בית הבראה. באו אלי כל מיני אנשים ואמרו 'מה אתה לוחץ אותי'. הסברתי שיש לי משימה לבצע, ומי שלא מיישר איתי קו, מצידי שישאר מאחור. אותו בחור אומר לי היום בנימה אישית, שעבורו היו אלה שיעורים לכל החיים. אני סבור שגדולה של מנהל, נמדדת בין היתר בכך, שיודע לעודד אנשים שחושבים אחרת ממנו. לא צריך שכולם יהיו כאלה- מספיק ארבעה חמישה בכל מפעל- ואין לי ספק שמנהל מסוג זה יצליח לסחוף אחרים ויצא נשכר. אתה שואל אם מישחו ב'לוגי' ירש את דרך החשיבה שלי? מאד בזהירות אומר שאני לא בטוח...

אגב, ל'לוגי' נבחר בימים אלה מנהל חדש במקום יוני. איש צעיר ומבטיח. החלטתי לתת לו את הזמן הדרוש ללמוד ולהתאקלם, אומר יאיר, ולא אכנס אליו בשלב הזה. אדבר איתו בעוד מספר חודשים, הוא מבטיח.

יאיר, כמו רוב האשדותים, החל את דרכו בחקלאות. גם כאן לא היה טיפוס עדין במיוחד, ויעידו הויכוחים המרים שניהל עם אבישלו, ש'איים לעשות בו שפטים'. חקלאות אשדות מנוהלת היום בצורה בלתי רגילה, מחמיא יאיר לשינויים המבניים שנעשו, והתוצאות מדברות בעד עצמן. מעל החקלאות ישב אדם עם יכולת חשיבה מזהירה, וזה פנחס, שיחד עם עליזה דיברו על שינוי מבני וניהולי בחקלאות, והשינוי שעשו מביא תוצאות מדהימות, שטובות מאלה של 'לוגי'. רוצה דוגמה מכיוון אחר? אני ניהלתי את הצוות הטכני ב'לוגי', ובהמשך הקמתי את מחלקת הפיתוח. המתחים במחלקה היו בלתי אפשריים וכבר אז הרגשתי שאני לא יודע לנהל. בשלב מסוים פניתי ליו"ר ואמרתי שהחיכוכים אינם לרוחי ואם לא תיפתר הבעיה אחת ולתמיד, אתזור לעמדת הטכנאי. לאחר שחשבתני על הנושא לעומק, חזרתי אליו עם הצעה חלופית. יש

יאיר ברקאי עושה חשבון - המשך...

חס ולא נשלם. יאיר ברקאי ומגן ההוקרה.

שותפות של עשייה / עודד גפני

אתה, יאיר, היית לבנה חשובה במפעל מיום הקמתו. אני הצטרפתי לצוות המפעל כמנהלו ומצאתי אותך כאחראי על הצוות הטכני, וכזה היית – בורג מרכזי בעשייה השוטפת היומיומית.

הקמת דור שלם של טכנאי מכונות בכל הטכנולוגיות שהתפתחו במשך השנים במפעל.

כשהרגשנו בצורך להכנס לטכנולוגיות חדשות במפעל, העברת את כובד משקלך לחדשנות, לפיתוח נושאים חדשים.

כשהעמדתי בפניך את רצון גן שמואל להחליף את בקבוק הזכוכית לבקבוק מ-PET, עם חסמות לחמצן, נרתמת למשימה ויצרנו כמעט יש מאין – בקבוק מתאים לדרישות עם חיי מדף של 12 חודשים. היו למפעל מספר שנים טובות בייצור הבקבוק למילוי חס עבור גן שמואל.

כיצרני בקבוקים לתינוקות מפוליקרבונט התבקשנו ע"י השוק להחליף את החומר שהתגלה כחומר מסרטן בחומר אחר. התמודדת במציאת החומר המתאים, ולאחר

מכן למדת איך לייצר בקבוק תינוק מ-PES. בכל משימה התמודדת ע"י הרבה מחשבה ולימוד עם ניסיונות עד שידעת איך לייצר.

תקצר היריעה מלנסות ולציין את כל הנושאים שהיה לך חלק בהכנסתם לילוג. לא תמיד הצלחנו, אבל בזכותך תמיד ניסינו.

נשאר לי לאחל לך בריאות, לא קל לך עכשיו, תהיה חזק וכמו תמיד תאמין שאתה יכול לעמוד במשימה גם אם היא קשה.

הבשורה הטובה היא שמוזה כחודש דעכו הכאבים והפסקתי ליטול תרופות. הבשורה הפחות טובה היא שאף אחד לא מתרפא לחלוטין מסרטן, אך ניתן לחיות עם המחלה

שנים ארוכות ובאיכות חיים סבירה.

לאחרונה חזרת לאהבת נעוריך ואתה עוסק באומנות

התחלתי אחרי הצבא לעסוק בנפחות. הברזל תמיד משך אותי והרגשתי שימחה לעבוד איתו, גם אם לפעמים הוא מחזיר כוויות. הייתי הולך לנפחיה ויושב שם שעות. הכל אז היה פתוח, חופשי ומאושר. במהלך הזמן, התגלגלה לידי מצלמה ונדבקתי לנושא הצילום. במיוחד אהבתי צילומי שחור לבן. באחד הימים עשה עמית ניב סדר אצלו בחדר וגילה שקית עם פילמים ישנים של אסיפות, שתיעדתי במצלמתי לפני שלושים שנה ויותר, שם תועדו יצחק מאור, יעקב לוזי ואחרים. החומר נמצא כעת בארכיון. במלחמת ההתשה הפכתי לצלם של אחת מרשתות השידור הזרות, ובהמשך עבדתי כפריילנסר בעיתון 'הארץ' (תיעדתי עבורם את השריפה בבניין צים...). מרגע שנכנסתי למפעל, הצילום נדחק לפינה ורק בשנים האחרונות התחלתי לחזור אליו. בנוסף, למד יאיר תכשיטנות ועוסק בשנים האחרונות בתכשיטנות פיסולית שמסבה לו אושר רב.

למזלך עליזה עומדת לצידך...

יש לי ויכוח עם עליזה, שמבקשת שאהיה פחות מעורב בנעשה סביבי, אך יודעת היטב שאני טיפוס שלא יכול לעמוד מהצד. נושא התבניות בילוגי מעסיק אותי גם בימים אלה. אומר יאיר, שמנהל דו שיח עם ארה"ב, ואם יש דברים שהאמריקאים לא יודעים לעשות, הם מעבירים לסינים, מה שלא תמיד מוצא חן בעיני ההנהלה...

אבנרון

וחג שבועות... עשו לנו

יונתן

שבועות

והיו גם צוותי ריקוד ומופע נוספים, כולם עבדו ברצינות, עשו חזרות ותרמו לטקס הכללי.

התפקיד שלי כמפיקה הוא לשמור על המסורת של מבנה הטקס ויחד עם זה לקבל את הרעיונות החדשים, לחבר את הכול ולוודא שהטקס לא חורג מ- 45-50 דקות. עוד תפקיד חשוב שלי הוא ללמד את המפיקים הצעירים, מה חשוב, איזה דגשים צריך לשמור, כמו לוודא שיש ייצוג לכל שכבות הגיל ואיך ליצור טקס חג מכובד לקהל רחב, מגוון ורב גילאי.

לסיום חשוב לי להבהיר שבהתחשב בעובדה שבטקס משתתפים המון ילדים, וברצון שתהלוכת הכלים תתקיים באור יום, שעת הטקס האידיאלית היא 18:00.

המקום לקיום הטקס בשעה זו הוא הצד המזרחי של 'בית קרפי' שם יש צל ומקום להכיל קהל של 600 איש ולכן צריך לשמור אותו נקי ומהודק ולשפר תשתיות של חשמל ובמה.

תודה לעומר ויערה, לצוות החג ולכל השותפים הרבים, להתראות בטקס שבועות בשנה הבאה.

יונתן: בעיני גם ראוי לציון חיסול החג. לפעמים אנחנו רואים במה שנשארת שבועות או ציוד תרבות שמשתזף ימים רבים בשמש. גם בחג העצמאות וגם בחג הזה, למחרת היום השטח נקי והציוד במקום. למיטב הבנתי אחראים לתופעה הזו: **עומר שני ואור פרחי** – כבוד ותודה.

פתיחת הבריכה

עשרות, אולי אפילו מאות של אנשים וילדים מילאו את בריכת השחייה עד גדותיה, אני לא יודע אם זה בגלל שזה היה היום הראשון או בגלל שהכניסה הפעם הייתה חינם. בכל מקרה הבריכה נראתה עמוסה כמו בריכה של מלון באילת. "פלונטר" הציבו את משחקהם המתגרים, ואת ה"מיני גולף" שלהם, וגם הייתה פינת בועות סבון ענקית בקיצור – חגיגת קיץ!

רבקה מנטל מפיקה את החג כבר מספר שנים. שאלתי אותה, איך עשית את זה?

רבקה: המון פעמים כבר עשיתי את טקס חג השבועות. המורה שלי לחג הזה הייתה עטי אלטר, אח"כ עשיתי אותו כמה שנים לבד, כמה שנים הפסקה ולפני כמה שנים חזרתי להפקה של טקס שבועות.

מה שמאד מאד מיוחד בטקס שבועות של השנה זה שיערה ועומר, רכזי התרבות, גייסו צוות חג צעיר שרתם לאירוע חברים שלו ולכן בטקס השנה השתתפו המון צעירים. לעובדה הנ"ל יש גם השפעה על התוכן ועל האווירה הכללית, רבים רצו להשתתף בו ורבים מאד השתתפו. השתדלנו להזכיר את שמות המשתתפים ומפיקי המשנה במהלך האירוע ולא אעשה זאת מעל דפי העלון מחשש לשכוח מישהו. ויחד עם זה חיבת להזכיר את **קרן פלקס-כהן** שהיה לה חלום לעשות ריקוד רב גילאי עם 30 רקדנים, אף אחד בצוות לא האמין שהיא תצליח לאסוף כל כך הרבה אנשים, שתצליח להביא אותם לחזרות, שתצליח לחבר בין הקבוצות השונות אבל קרן התעקשה, הקימה קבוצות ווטסאפ, במשך שבועיים כל יום הייתה לה חזרה עם קבוצה אחרת ואכן... הייתה הופעה מרשימה.

זו גם השנה הראשונה שבאשדות תפרו שמלות וטוניקות לריקודים וזה תרם הרבה להופעה ולססגוניות שלה וגם יישאר לאירועים הבאים.

כמו כן רוצה לציין את **החוג הדרמטי** שמיזמתו החליט לתרום הופעה לאירוע ועל כך שלצד השחקנים/יות המוכרים מחג ה-90 הוא ממציא לנו, כל הזמן, כוכבים חדשים מבין התושבים וההרחבה.

ומבקשת להזכיר שתי נשים שהן לא שייכות לצוות שבועות ויחד עם זה הן מלוות אותי בטקס שבועות כבר שנים, כל אחת בקטע מהטקס: **אילנית פרץ** שדה אחראית על הקראת "שבעת המינים" ו**סיוון רוביו** על טקס העלאת התינוקות של השנה.

בתרבות

מתיק המכתבים

4.6.15

לכבוד
קהילת אשדות יעקב איחוד

ת ו ? ה !!!

אנו מאמינים בקשרים טובים
בין בית הספר לקהילה
למען חינוך ילדינו!
רוצים להביע את תודתנו על הנכונות
לתרום את הבמה
לערב 'ביכורי מול גלעד'
חשוב לנו לדעת כי הקהילה עומדת
מאחורי בית הספר!

מרים וצוות 'מול גלעד'

כבר היינו צודקים

כבר היינו צודקים, כבר צדקנו הרבה –
אין-ספור פעמים.

חכמים כבר היינו, גם חכמנו הרבה,
ברוב הימים...

נהיה-נא עתה... חכמים וצודקים
אך פחות. הן אפשר.

ולטוב – "יום נאה, חלקית מעונן" –
לא נריע, אך נאמר לו: יישר!

משה בסוק

ומה צפוי לנו בתרבות -

ב- 20.6.15 שהוא יום שבת נצא לטיול
משפחות (שמיועד לכולם לא רק למשפחות).
הפרטים:

שעת יציאה – 08:00,

שעת חזרה משוערת: בין 16:00 ל- 17:00.

המסלול: תחילתנו בהר מ-ח'רבת חוממה
נגלוש לנחל נריה "נחל הפיות" דרך קסומה
מוצלת ברובה ואם נשמור על שקט בטח
נפגוש בפיה אחת או שתיים, נמשיך לנחל
כזיב עליון בו נפגוש את "עין חותם". המעיין
עין חותם, נובע מתוך מבנה מקושת למרגלות
הר זבול, ומהווה פינת חמד קסומה
ומיוחדת. בתוך המבנה הקטן נמצאת בריכה
קטנטנה, ובה מים קרים מאוד המתאימים
לטבילה קצרה. אפשר לשבת בצל עצי
הצפצפה או על גג המבנה, לצפות צפונה לעבר
הר זבול שמתעגל באופן מושלם וסימטרי
לפנינו, וליהנות מהאווירה.

המשך הליכה קצרה לחורפיש. נחבור
למכוניות, ונבקר בהר זבול בקבר נבי סבלן.

אורך המסלול: כ- 6 ק"מ.

בחלקו הראשון של המסלול במגמת ירידה
ובסופו עליות וירידות.

את טילונו נסיים לפי מיטב המסורת בהכנת
אוכל "בישולי שדה" נכין פיתות על סאג,
סלט ירקות, טחינה, ועוד ... ואפילו גלידה.
יש להצטייד: בגדים נוחים, נעלי הליכה,
כובע + קרם הגנה, מים ובגדי החלפה. (בגד-
ים למי שרוצה).

- המסלול מיועד לכל הגילאים. אם
זאת למשפחות עם ילדים עד גיל
שנתיים כדאי להצטייד במנשא
למקרה שהילדים יתעייפו.

- נסיעה ברכבים פרטיים.

- עלות הטיול היא 80 ש"ח למשפחה.

- הטיול יתקיים רק אם יהיה את
מספר האנשים המינימלי הנדרש.

בואו ותצאו מרוצים.

יערה ועמר

פרויקט קהילתי- אורח חיים בריא יוצא לדרך..

לחמניות כוסמין

4 כוסות קמח כוסמין
1 כף שמרים
2 כפות סילאן
1.5 כפית מלח

לערבב במיקסר
להוסיף: כוס וחצי מים
1 כף שמן זית

לערבב במיקסר 10 דקות
להתפיח פעם ראשונה שעה .
ללוש קצת ולהתפיח עוד חצי שעה

לשים בתבנית (אינגליש קייק)
למרוח מים ולפזר שומשום, קצח , זעטר וכו'...

אפייה
200 מעלות לעשר דקות , אחרי זה מורידים את
הטמפ' ל 180 מעלות ל 20 דקות .

חיים בריא באשדות
הקהילה עוברת לאורח חיים בריא

עיצוב הלוגו – ירון חזן

חברי קהילת אשדות איחוד ומאוחד - פרויקט אורח חיים בריא יוצא לדרך.. ביום שבת ה-27/6 אתר הצהריים בברכה של אשדות יעקב איחוד נקיים הפנינג לפתיחת הפרויקט. בכוונתנו לחשוף את הקהילה לפרויקט ולצרף כמה שיותר חברים להשתתפות ומעורבות בבניית התכנית השנתית. הדגש ינתן על פעילות ספורטיבית, ותזונה נכונה אשר משפיעים באופן ישיר על הבריאות והתפקוד היומי, בנוסף, אנו רואים בפרויקט תחום עיסוק שהרבה אנשים יכולים להזדהות איתו, מקור לגיבוש קהילתי וחיבור בין אנשים וקבוצות עניין.

בהפנינג הפתיחה נקיים תחרויות בין ילדים, מבוגרים ומשפחות, ריקודי זומבה, וארוחת בריאות משפחתית. בשיאו של ההפנינג יתחרו 6 קבוצות של חברי הקהילה על תואר הקבוצה המצטיינת ויזכו בפרס - ארוחת בריאות ב'נהרא'.

הקבוצות המתחרות: נבחרת 'לוג', נבחרת החקלאים, נבחרת הצעירים/חיילים, נבחרת מאמנט (אמהות), נבחרת הנעורים ונבחרת עובדי החוץ.

בשבוועיים הקרובים יועברו שאלוני בריאות בין החברים, ותתבצע פעילות שיווק ופרסום לפרויקט בכלל ולאירוע הפתיחה בפרט.

לאורך כל השנה ילוו באופן מקצועי את הקבוצות דני ויותם בארי המתמחים בתחום הספורט והבריאות.

במהלך חודש יולי יתקיימו פעילויות פתיחה בנושאי ספורט ותזונה נכונה. הפעילויות יפורסמו בהפנינג. אנחנו קוראים לכל מי שמעוניין להצטרף, להשפיע ולהוביל תחום שמעניין אותו.

בהצלחה לכולנו,

הצוות המוביל - שי אורבך, שני מלמוד, אילנית פרץ שדה, לימור מילר נגר וצוות החינוך החברתי.

תקשורת להצטרפות פלי גיא- 054-6155303

מייל- Hinuch.ashdot@gmail.com

דמוקרטיה בקרב בני הנוער

המורים שלנו מאוד נוהרו בשיחות שעסקו בבחירות. בייחוד לאחר שעלתה הסוגיה עם המורה שפוטר לאחר תלונת תלמידה על ניסיונו להשפיע על דעות התלמידים. אולם, הם תמיד נהנו להסביר לנו את חשיבות ההצבעה וההשתתפות האזרחית כחובה דמוקרטית. אני לא נתקלתי במורה שכפה עליי את דעותיו או שלל את מה שאמרתי, כנראה בגלל שהמורים שלנו באמת דוגלים בפלורליזם ותמיד מזכירים את חשיבותם של קיום דיונים עם דעות מנוגדות.

בשבילי באופן אישי, המשמעות של דמוקרטיה היא היכולת להגיד את מה שאני חושב בפתיחות ולא משנה איפה אני נמצא - אם בכיתה או בכל מקום אחר. חשוב להגיד, שעם כמה שאני אוהב את תקופת הבחירות, אני עדיין מקווה שלא נצטרך עוד אחת בעוד שנתיים.

(לקוח מתוך דיווחי התנועה הקיבוצית)

משתתפים באבלו של בועז וייס

והמשפחה

במות האם

בית אשדות

לקראת כנס דב לאוטמן למדיניות בחינוך באוניברסיטה הפתוחה בשיתוף המכון הישראלי לדמוקרטיה וקרן לאוטמן, ארבעה בני נוער כותבים מהי דמוקרטיה עבורם: עדן צ'יקול על מחאת האתיופים, דוד ויזל וגל פלג על תקופת הבחירות הסוערת מזוויות שונות, ויסמין נאסר מטירה, מספרת על חלומה שאולי לא יתגשם.

גל פלג, תלמיד כיתה י"א בתיכון "בית ירח". בן קיבוץ אשדות יעקב, מדריך במערכת החינוך החברתי של התנועה הקיבוצית

עבורי השאלה "איך זה היה להיות תלמיד בזמן הבחירות", הייתה מאוד מהותית. בבית הספר שלנו האקטואליה והאירועים השוטפים במדינה (למשל האירועים בדרום והמצב עם קהילת יהודי אתיופיה) תופסים מקום של שיח בין המורה לכיתה באופן יומיומי. בדרך כלל את 10 הדקות הראשונות של היום, מקדישים המורים לשיח עם הכיתה על הנושאים שעומדים לסדר היום: מבחנים, אירועים, אבל גם על מה שקורה במדינה.

אני אישית הספקתי להיות נוכח בשני קמפייני בחירות (לפני שנתיים והשנה). מאוד אהבתי את תקופת הבחירות (למרות שהתאכזבתי מהתוצאות), ובתור נער שבשנה הבאה כבר יוכל להצביע ולהשפיע בבחירות, היה לי חשוב לדעת מה קורה ואיך דברים מתנהלים. לא את כל התלמידים תמיד עניין לדעת מי המועמדים שמופיעים ברשימה של "יש עתיד" או מה בנימין נתניהו סגר עם משה כחלון. כאן בית הספר נכנס לתמונה. אצלנו ב"בית ירח" ובייחוד בשכבה שלי (י"א) היו מגוון פעילויות שעסקו בבחירות. למשל, פגישה עם נציגים ממספר מפלגות שענו על שאלות התלמידים ונוגעות בדעותיהם בנושאים שונים, כמו מה הם מתכננים לעשות או לשנות במדינת ישראל במידה וייבחרו

הקצרים שלי ועל אחריותי מהספריה וממני

יהודי תרבותי מאירופה לראות עד לאיזו דרגה של השפלה ובזיון הגיעו בני עמו החיים בטבריה, ולאחר מכן לחזור אל ביתו הנאה והנוח אשר במערב ולזנוח את אחיו כשהם מתפלשים בזוהמה כזאת על שפתו של אותו אגם נחמד. היהודים החיים בינינו, הגויים אשר באנגליה מצטיינים במידות יפות, בנקיון, במותרות ובהידור. מדוע זה אינם שולחים אל רבני הגליל לפחות מטאטאים וסבון? ... הבה נעזוב עיר מלוכלכה זו ונחישה פעמינו אל ראש ההר.

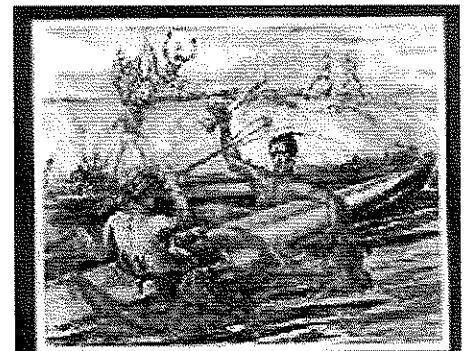
כשקראתי את הקטע הזה, להבדיל אלף אלפי הבדלות, עלו בי רשמי מסעותי בשדות הקבוץ. שקיות נילון (המזהם מספר אחד על כדור הארץ) פזורות בואף סככת הבגנות ועד זיכרון הקוואדוקט, ואם אמרתי: אעברה נא מצל-תמר בואכה נהריים והרי אני צועדת לי בין ניילונים בקבוקי זכוכית ופלסטיקים למיניהם. ובירידה לנהריים, אחרי כמאה מטר יש פנייה ימינה לשביל שהולך בין "יערות האקליפטוס" של נהריים משמאלי, ומטע התמרים לימיני. בחורף שדה חרציות מדהים ביופיו מכסה על חלקי צינורות דקים ועבים וכמובן ניילונים, שנדחסים, לאחר שסיימו את תפקידם, למדרון הקטן היורד אל הדרך. ועם בוא הקיץ יפי החרציות ושאר ירוק הבר, קמל ומתייבש והחרפה מתגלית. ועוד לא דברנו על יריעות הניילון הארוכות שכיסו את אבטיחינו עד שנעשו אדומים ועסיסיים, נקטפו ונשלחו לפאר את השווקים ואת מקררינו. הן היריעות הנ"ל, נאספות ונערמות ומושלכות במקום כל שהוא, בקצות השדות. משם הרוח מעיפה אותם כמו צעיפי פיות לכל עבר. וכמו באגדות הן מכסות לנצח עצים ושיחים והם חיים באושר עד היום הזה! ואני מחפשת לי דרכים נקיות כדי ליהנות ממסעותי.

שבת שלום!

ברוריה

התגלגל לידי הספר -
רוב רוי על הירדן
מאת
ג'והן מקגריגור 1892-1825

אני מביאה בפני הקורא והקוראה את התרשמותו מטבריה ואת האסוציאציה שהוא עורר בי

ג'והן מקגריגור
רוב רוי
על הירדן

1825-1892

בינואר שנת 1869 יצא הסקוטי ג'והן מקגריגור לחקור בשוטית את נהרות מצרים, סוריה ופלשתינה. הוא ביקש לחפש את מקורות הירדן, כשהוא נעזר בכתבי הקודש בכתבי יוסף בן מתתיהו, בספרי נוסעים שקדמו לו ועוד. עד שהגיע לטבריה...

ואלה רשמיו מילה במילה:

טבריה המלוכלכה

"העיר טבריה מתבלטת בעיקר בלכלוך הלא רגיל של מרבית רחובותיה, ובמיוחד של אלה אשר ברובע היהודי." כתב מקגריגור בספרו, "נעלה מבינתי הדבר כיצד יכול

מה צומח ב'מול גלעד'

מאת כתבנו לענייני סביבה - יונתן

עמרני וקבלן הנוי של אשדות מאוחד, בשיחה על הסביבה. רותי הסבירה לי שהנה הם בדרך לניקוי הסביבה המזונחת הזאת.

עד לכתיבת שורות אלה 10.6.15, טרם בוצע הניקיון אבל אנחנו אופטימיים ומקווים לטוב - **נמשיך לעקוב ולדווח**.

כשראיתי שיש הקשבה במזכירות המאוחד, פניתי גם אל דורון, המזכיר של אשדות איחוד, כי מצאתי שהמדרכה מאשדות איחוד, בואך בית הספר, חתוכה על ידי שביל חצץ, וסביבתה שוממה; וכן שגדר בית הספר הדרומית הגובלת עם אשדות איחוד משובשת בקוצים. דורון הבטיח פגישה בנושא בשטח. על פי התכנון, ביום תמישי (אתמול) 11.6.15 אמורה היתה להתקיים בשטח פגישה עם דורון ושאלו אלתר, מנהל עסקי הקהילה לראות אם הם יכולים / רוצים לתרום את חלקה של אשדות איחוד. **אדווח על כך בעלון הבא**.

חצר בית הספר

בתוך חצר בית הספר, אין אמנם קוצים, לא עשבים שוטים, גם לא גרוטאות, ואפילו די נקי, אך יחד עם זה - **שומם**. בין הכיתות יש מגרשים ששחוקים ממשחקי כדור, אין דשא, מעט מאד שיחים, אין כמעט פרחים. אין את הירוק והפורח שנותן אקלים של צמיחה.

אני משער שקשה לטפח נוי כאשר 400 ילדים יוצאים בו זמנית להפסקה בה הם צריכים להשתחרר מכבלי השעורים ומהמשמעת של המורים. יחד עם זה, אני יודע שזה אפשרי, ויש בתי ספר ירוקים ופורחים, אפילו לא רחוק מאיתנו; למשל, בקיבוץ אפיקים.

חזרתי אל שרה בארי שעושה כמיטב יכולתה בנושא הנוי. שרה אמרה: ראשית, כמו שאתה אומר, חייבים להשאיר בבית הספר מרחבי משחק לילדים, ולכן השטח הירוק מצטמצם. המרחבים האלה נותנים לך תחושה של עזובה אבל אם תבוא בהפסקה תראה מגרשים שוקקי חיים.

לבית הספר, מוסיפה שרה, אין תשתיות של נוי. וגם לא השקיה קבועה, אז אני מגיעה

מדי פעם אני מגיע לאזור בית הספר היסודי, האזורי, "מול גלעד", הממוקם בשטח שבין הקיבוצים אשדות יעקב איחוד ומאוחד. לאחרונה, הבחנתי שהמדרכה המובילה לכניסה הראשית של בית הספר, מאשדות מאוחד מזונחת והולכת בין קוצים ועשבים שוטים. מגרש הכדורסל ההיסטורי (בו שיחקה הפועל אשדות בליגה הלאומית בכדורסל) מוקף עשבים. יתר על כן, הביתן השומם, הסמוך למגרש, שהיה פעם מקלחת ציבורית, מוקף סבך עשבים גבוהים, פסולת ושברי רהיטים. גם בית המגורים, שהיה פעם המחסן של עופר זאנדני, מנהלן בית הספר, נראה נטוש, מט ליפול וזרוע גרוטאות ודרדרים; וכל זה, חברים, צמוד לכניסה לבית הספר. לתחושתי, המצב הזה הוא בלתי נסבל ומחייב התייחסות. החלטתי לבדוק את נושא לעומקו ולהגיע אל שורשיו.

שאלתי את **עופר זאנדני** – מנהלן בית הספר למה האזור כל כך מזונח והוא סיפר לי שבאזור אמור להבנות גן ילדים ולכן אינו מטופל. אני משער שבין תכנון הגן לביצוע עשויות לעבור כמה שנים וגם אם ייבנה תוך כמה חודשים – מה עם ההווה?

פניתי ל**שרה בארי** – שלימדה שנים בבית הספר, יצאה לפנסיה ולקחה על עצמה להתנדב בתחום הנוי בבית הספר והיא אמרה לי ששוליים אלה של בית הספר, שייכים לאשדות מאוחד ושאתראי החצר שלהם – **אורי עמרני**, אליו פנו כבר מספר פעמים לטיפול בהזנחה, אך הוא בשלו, מתעלם מהפניות בהסבר שבמקום מתוכנן גן ילדים ולכן הוא לא מטופל.

פניתי אל **דורון**, מזכיר הקיבוץ שלנו תיארתי את המצב והוא אמר שיפנה למזכירה של אשדות מאוחד. פניתי ישירות למנהלת הקהילה החדשה של אשדות מאוחד **רותי ביסקר** ובתאריך 25.5.15 הגענו יחד למול גלעד והצגתי בפניה את ההזנחה במקום. התרשמתי שרותי מבינה כמוני שהמצב בלתי אפשרי והבטיחה לי שתקדם את ניקיון האזור.

שלושה ימים לאחר פגישתנו, עברתי ליד בית הספר ואני רואה שם את רותי עם אורי

צמיחה ב'מול גלעד' - המשך

עמק הירדן אומרת, שמהכרות טובה של השטח היא יודעת ששורשי הפיקוסים הפזורים ברחבי בית הספר מחבלים בגינות ובדשאים. כמו כן, אומרת עפרה, בית ספר מוציא את עיקר תקציבו על הוראה ואין לו מספיק תקציב לטפל בנוי.

אם כל אחד מהקיבוצים השכנים ל"מול גלעד" היה תורם קצת לנוי של בית הספר או לפחות משקיע בשטחים שלו הנוגעים בבית הספר, אומרת עפרה, היינו רואים שיפור במצב.

מרים גרין: החלטנו ביחד להכין תכנית גדולה לפיתוח הנוי בבית הספר ולבצע אותה בשלבים. כבר היום ברור לנו שהשלב הראשון יהיה "לב בית הספר" כלומר האזור שממערב לחדר המורים; אחריו נמשיך לטפח שטחים נוספים ברחבי החצר.

אני רוצה לקשור את הנוי, וחזות בית הספר ל"תוכנית מארג" השמה דגש על מצויינות ביהדות, ציונות ואזרחות. עבדנו השנה עם כל התלמידים על "חזון בית הספר", ואנו בונים ארבעה מוצרים מארגיים: טקסים, טיולים, לוח-עד ומצויינות.

בשנה הבאה אנחנו מתכוונים לעבוד על בניית **מרחבי למידה** בחצר בית הספר, והכוונה שהתלמידים ילמדו לא רק בכיתות אלא גם בחצר בית הספר. במסגרת זו, נפתח ונטפח פינות ושטחים בחצר בית הספר שבהם אפשר יהיה לשבת וללמוד. בנוסף, התלמידים ייפגשו במסרים חזותיים שיוצבו בחצר בית הספר; יוכלו לקיים דיונים בנושא ולשוחח.

לבית הספר **חמישה שערים**, מוסיפה מרים. השער מביתן השומר יקרא "שער הזמן" ויתר השערים והשבילים יביאו לביטוי את ארבעת הערכים שחרתנו בחזון שלנו: **כבוד האדם, אהבת הארץ, אחריות ומצוינות.**

סוף בעמוד הבא

בשעת הצורך להשקות פינות מסויימות עם צינור, או משפך; ככה, קשה מאד לשמור על נוי מטופח.

מסתבר, שאני לא הראשון שהמצב הזה מפריע לו. **מיקי הראל** מ"מתנות פור אול" סיפר לי שמראה ה"אין נוי" של בית הספר מפריע לו, מאד והוא ניסה לקדם שינוי. **מיקי:** "ניסיתי להיכנס לעובי הקורה, למדתי שיש שם קבלן; הבנתי שהוא עושה מינימום. מגיע ביום שישי, פעם בשבועיים, ובעיקר מנקה במפוח. אני חושב שהוא צריך לעשות יותר בסכום שהוא מקבל. הבאתי אל "מול גלעד" את עופר מחברת "ליגן"- החברה שעושה את הנוי באשדות איחוד ובנהרא. עופר למד את המקום, העלה הצעות לגינון ונקב בסכום לאחזקה שוטפת. במול גלעד אמרו לו שזה מעבר לתקציב שלהם.

החתום מעלה לא הסתפק במה שמע וראה, וקבע פגישה עם **מרים גרין** – מנהלת בית הספר בשש השנים האחרונות.

מרים גרין: אנחנו עושים את מה שמאפשר לנו התקציב: ריסוס, גיזום וניקיון.

אני מוחה כנגד השימוש במילה "שומם"; אני רואה את חצר בית הספר הומה ושוקקת חיים, תלמידים יוצאים לחצר ומשחקים (ולכן גם נשחקים הדשאים). התלמידים יחד עם עופר לוקחים אחריות גם על הניקיון. זה המקום לומר תודה גדולה לשרה בארז, שבשנים האחרונות לקחה על עצמה את האחריות על הנוי, וממשיכה להגיע בהתמדה ובעקביות מספר פעמים בשבוע ולטפח את הגינות הקטנות.

פנינו, מספרת מרים, אל **איציק עזרא** שהוא איש נוי מקצועי המחזיק את הנוי של שער הגולן ומקומות נוספים, לבוא ולייעץ לבית הספר. איציק, אבא לשני תלמידים הלומדים במול גלעד, אומר לאחר סיור במקום, שהבעיה הגדולה של בית הספר היא העדר תשתיות לנוי, וכל אזור שצריך לפתח ולטפח, דורש החלפת אדמה ובניית מערכת השקיה.

עפרה פייקוב, חברת אשדות יעקב איחוד שניהלה את בית הספר "מול גלעד" וכיום מנהלת את אגף החינוך במועצה האזורית

צמיחה ב'מול גלעד' - המשך

מזל טוב!
לישי ונהר יחיאלי
אהודת הנכד - נתנאל
בן לאלדד ואלומה
מזל טוב לכל המשפחה!

מזל טוב!
אהלן ורפי בן נאיה
אהודת הנכד - נועם
בן אצור ושרי
מזל טוב לכל המשפחה!

מזל טוב וברכות חמות
אצודד ספני
במלאות לו 80
וברכות חמות עם אנצה אריאלי
(עם אט מצט מאחזרות)
בהאיצה ל-80
בריאות וכל טוב לכב!

אנו נמצאים כעת בעיצומו של תכנון המרחבים האלה, תוך שילוב אמצעי הוראה עדכניים. כמו כן מתכננים פינות עבודה בהן יופיעו "שבעת המינים", וכן עומדים לטעת מספר עצי הדר המסמלים את הציונות וראשית החקלאות בארץ, וכן עצים בהם נעשתה הכלאה, המייצגים את החקלאות המודרנית. התלמידים ישבו "איש תחת גפנו ותחת תאנתו", ילמדו בשטח על הצמחים, ויוכלו לראות, לחוש ואף לטעום. תודה לך יונתן על הטיפול באזור הכניסה לבית הספר ותודה שפנית לי אלי, כי זה איפשר לי לתאר לאנשי אשדות יעקב את כיווני ההתפתחות שלנו, והדרך עוד רב...

תחקיר כתבה וראיונות:
יונתן אלטר

מזל טוב!
ארבקה וחויסי מנסל
אניסאי הבת
תאנצ עם יוני
מזל טוב לכל המשפחה!

נהרא

מארחים ומתלבטים – יונתן

הופיעו הפירות החדשים שלה לצד הפירות הכבדים של לפני שנה – עץ מרשים!

ואז, כצפוי בחודש מאי, השירה קסיית האבוב את עלוותה, ושוב היו אנשי הנוי עסוקים באיסופם; וכתמיד בתחילת יוני, הוציאה הקסיה את ניצניה ואשכולות של פרחים צהובים מכסים את השמים שלנו. באנגלית היא נקראת "מקלחת הזהב" ואכן כך זה נראה.

הכביש המוביל אל נהרא מכיוון לוג, ששובץ באדניות ומטפסים – פורח בעוז בפרחים רבי צבע ועוצמה. המטפסים כבר מלחכים את הגדרות ומתחילים לכסות אזורים חשופים שהפריעו לנו. השטח הדרומי לבית הכולל שנשתל בו דשא חדש לצד שיחיה מגוונת, מרשים ביופיו ההתחלתי. הדשא ירוק מאד והשיחים הקטנים (שיהיו גדולים) פורחים במגוון צבעים, על פי התכנון כל עונה יפרח שם צבע אחר.

וממשיכים לחוג **אירועים** מוצלחים, לאנשים מחוץ לקיבוץ ולאנשי הקיבוץ. לאחרונה חגגנו את ברית המילה לאורי אלטר (של קרן וגיל), 13 שנה ל-שוחט ועד אירועים קטנים וגדולים.

תוך כדי העבודה השוטפת גם מתלבטים. ממשיכים לארח ותוך כדי כך, בליווי ובעידוד היו"ר שלנו, פנחס סוננברג, שלא נותן לנוח: גם חושבים ובודקים ומתכננים.

האם כדאי לנהרא להמשיך ולתפעל את **חדר האוכל של הקיבוץ**? בשנת 2014 הקטין הניהול של נהרא את ההפסד של חדר האוכל בכ-50% שזה הישג יפה. בהפסד חוייב הקיבוץ. בשנת 2015 אמר הקיבוץ לנהרא: עכשיו כשאתם יודעים במה מדובר, חדר אוכל שלכם. תרוויחו – הרווח שלכם, תפסידו – ההפסד שלכם.

למרות מאמצי הניהול והחיסכון, המטרה שלנו היא להתאזן ואולי, אפילו, להרוויח. בארבעת החודשים הראשונים של שנת 2015 חדר האוכל מפסיד כל חודש כ-3,000 ₪ ואנשי נהרא שואלים. למה לנו?

המשך בעמוד הבא

בהרגשה, חורף 2015 היה לנו קשה. זה נבע בעיקר מ"מבצע צוק איתן" ומהאינתיפאדה הקטנה שהייתה לאחר מכן, שגרמו לביטול הזמנות של קבוצות תיירים מחו"ל המהווים כ-50% מאורחינו.

יחד עם זה, בסיכום הרבעון הראשון של השנה ראינו **שההכנסות** – בדיוק כמו לפני שנה. (אבל 200,000 ₪ פחות מהתכנית) **בהוצאות** – לעומת לפני שנה, יש שיפור כלומר צמצום קל. **והרווח** – לפני שנה היה גרוע. גם השנה יש גרועון אך מעט קטן יותר.

במסגרת הסיכומים, בכוונתנו לנסות לצמצם בהוצאות. למשל הוצאות החשמל היו השנה גבוהות ב-10,000 ₪ מהרבעון המקביל אשתקד. ההסבר לכך הוא שעברנו לחימום מים חשמלי במקום החמום המרכזי שהיה פעם ובכל זאת... הנוכל לחסוך בחשמל? והעיקר, כמו בכל ענף, יש צורך לחסוך בכוח אדם. הנוכל?

אז אחרי החורף הקר והשומם, הגיע האביב ואיתו חזרו האורחים. הישראלים מילאו את החדרים בפסח, יום העצמאות ובשבועות וגם בכל סופי השבוע הם באים וממלאים את החדרים. גם התיירים (בעיקר נוער, אך גם מבוגרים) ממלאים את החדרים בימי חול וקצת בסופי שבוע, וסוף סוף אפשר לנשום אצלנו. מנגד, כבר עושים הזמנות לקיץ שנראה שיהיה טוב, ואולי יחזיר אותנו לקו הגרף של "התכנית העסקית".

העלייה בעומס העבודה הביאה אותנו לקבל עובדת חדשה – טלי שמה (23) שגרה בקיבוץ עובדת קצת בחינוך ואצלנו, בעיקר בערבים ובסופי שבוע. ומצטרפת לארבעת הסטודנטיות שלנו: נריה אפרת, שקד איתן, דפנה בן-נאים וגוני אלטר.

צוות הנוי שמבקר אותנו יום בשבוע, ממשיך לשמור על הקיים, היפה ואפילו מקדם עניינים. כמידי אפריל, היו אנשי הנוי, עסוקים באיסוף עליה של הקיגליה האפריקאית שהשירה את מטענה ואז פרחו בהמון פרחים גדולים בצבעי חום-סגול ולאחר מכן התכסתה שוב בהמוני עלים המטילים צל גדול תחתם. בעקבות הפרחים

קייטנת איל"ן – קיץ 2015

נהרא מארחת – סוף

כמידי שנה, גם השנה, אנו נערכים לקלוט קייטנה של איל"ן, קייטנה לילדים נכים שמגיעים אלינו מרחבי הצפון.

הקייטנה השנה תתקיים בין התאריכים 19-23.7.2015, חמישה ימים בהם בני הנעורים שלנו יטפלו, יארחו וידאגו לאורחים שלנו.

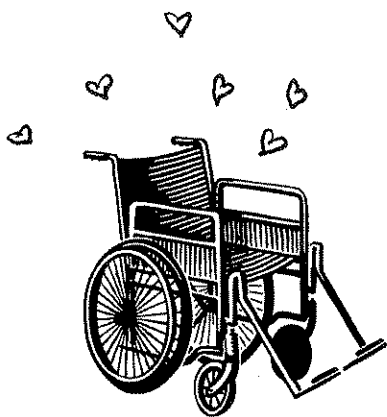
הקייטנה כולה ממומנת בעזרת תרומות של תושבי האשדותים, כל אחד לפי יכולתו ורצונו.

בתחילת חודש יולי, ב-2.7, יום חמישי, נערוך בשעות אחר הצהרים התרמה ברחבי האשדותים.

אני מזמינה כל אחד שיש לו רעיון, מחשבה או הצעה להפעלה לפנות אלי. אנו שואפים לחדש ולהוסיף דברים חדשים למערך השבוע שלנו.

תודה על תשומת הלב-

סמדר ינאי וצוות הנעורים

יחד עם זה, אנחנו ממשיכים לבחון ולטפל מקרוב בנושא טיב האוכל והמגוון ומקווים לתוצאות מהירות אשר ישביעו, תרתי משמע, את האוכלים הקיימים ואולי ימשכו אוכלים חדשים.

והאם כדאי לנו לשפץ את מגורי חברת הילדים שהתפנו מנערים ולהפוך אותם לתדרי אירוח?

נפגשנו עם ארכיטקטים, יותר נכון ארכיטקטיות, והן צריכות להגיש הצעה לתכנון החדרים לתדרי אירוח, האם אפשר? ואם יהיה אפשר נבדוק כלכלית האם כדאי? ואם יהיה כדאי נשאל את הקיבוץ האם הוא מוכן להשקיע. ואם הוא יחליט להשקיע – נגדל!

והאם ייתנו לנו לשפץ את הדירות בבית 71? לאחר שסיימנו לשפץ את 32 החדרים הקטנים, נוצר פער בין החדרים האלה לדירות המשפחתיות ואנשים כועסים עלינו על הפער הזה וגם מתאכזבים מאיתנו ולכן חייבים לשפץ. אבל כמה יעלה לנו לשפץ את 12 הדירות האלה? שאלה זו העברנו לארכיטקטיות.

ואיך נוכל להגביר את נוכחותנו ברשת האינטרנט?

מארחים ומתלבטים.

וכמו תמיד, מודים לכל מי שתורם להצלחת נהרא בכל המישורים.

ומייחלים לקיץ עמוס ופורה.

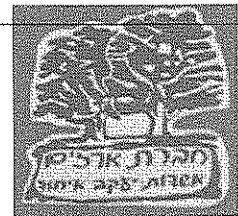
שבת שלום

רשם: יונתן

ע"פ מידע מאדוה אלגריסי – מנכ"ל

ומפנחס סוננברג – יו"ר

ארכיון אשדות יעקב איחוד

אנו נמשיך להגדיר אתכם מעצבי המבנה הערכי, של נוער חברת ארזים.

תודה רבה לכם על פתיחת החדרים שבלב.. ועל שיכונינו כבני בית בהם.

פנינה הרשקוביץ' –

בשם חברת הנוער ארזים - חיפה.

שבת שלום,

שאול ינאי

יוצרים ערך

תזכורת לחברים ולתושבי הישוב

אין כניסה לשטח ואולמות המפעל – אלא דרך המשרד הראשי.

אין להוציא מלוג – בקבוקים, קרטונים וניילונים ללא אישור מוקדם של מנהל התפעול, באמצעות המשרד הראשי.

המפעל מרושת במצלמות וניתן לזהות את הנכנסים ללא אישור.

תודה.

חברת הנוער ארזים 1977 - 1981

בעקבות מפגשים חברתיים מתמשכים של חברת הנוער 'ארזים' שהיתה באשדות בין השנים 1977-1981, הופנתה בקשה לקבל חומר מהארכיון. בעקבות קבלת החומר, התקבל המכתב הבא מפנינה הרשקוביץ':

"לאחרונה פניתי למר דוד פונדק וביקשתי ממנו לתור אחר מזכרות ה"טמונות" בארכיון הזמן המקומי. דוד פונדק (כהרגלו) נענה בחיוב ללקט עבורינו עקבות מרגעים סנטימנטליים ויקרים, משמחת גיל הנעורים.

רשמים מהחוויה האישית: במשקפת הזמן, אני עוד רואה פסיעה מהוססת של קבוצת ילדים מפוחדים, התרים אחר תשומת לב ומקראה אישית, הזקוקים לתמיכה ולהשבת הבטחון האישי, מוויתור או מאי תפקודו של המגן הראשי, כל נערה עם מטענו/ה הפרטי..

זולתם קאוצ'רים - מאמנים אישיים, מורות/מורים, הורים מאמצים, אמהות-בית, דואגים לדמות עבורינו תא משפחתי מתפקד וחמים!!!! שלימים כולכם תכוונו בפינו - "קורות" התמיכה של החיים...

מנסיון הזמן כולנו למדים, שכאשר בוחנים רזולוציה של תמונה, ניתן להבחין בחדותה רק כשמביטים בה ממרחק ולהבין את יסודות מאפייניה ושכבות מורכבותה. לאחרונה, קיבלנו מ"משמרתכם" תמונות שצולמו בשחור לבן, אך פריזמת הזכרונות שלנו הפעילה מיד את תוכנת הפוטושופ הצרובה בכרטיס הזכרון האישי, ובאמצעותה אנו מצליחים לשלב את תמונות העבר עם החוויה החמה והצבעונית.

לאחר שנים אנו יכולים להבטיח לכם ולהגיד... שכל האור שאספנו יחד- יוקרן, יופץ למרחק ויאיר כל דרך וכל מעגל חברתי.

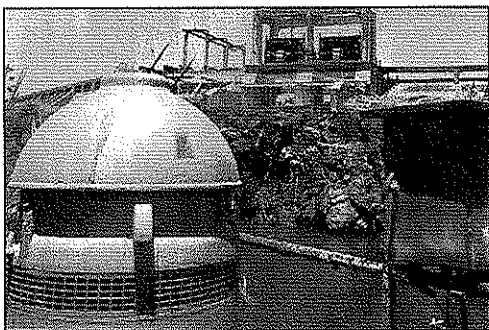
אנו נמשיך לפזר את האהבה אשר נטעתם בנו ולחבק אנשים החסרים בה.

החלה בניית שביל הסכרים החדש בנהריים

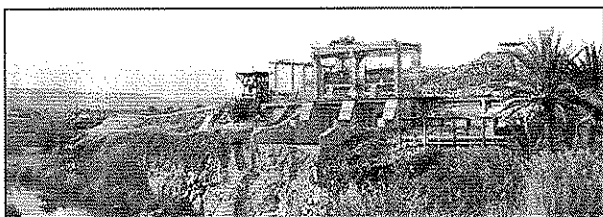
היחסים עם החברה, תוך תקווה לשיתוף פעולה פורה בעתיד.

בנוגע למעבר לאי השלום ולשטחים החקלאים שבמובלעת, מקווה עופר שעד סוף 2015 יוחלף גשר הביילי הוותיק בגשר חדש (העלות המשוערת חמישה מיליון ₪ מתקציב משרד הבטחון) ויתאפשר מעבר מחודש של חקלאים ומבקרים מישראל אל אי השלום. בעת כתיבת שורות אלה, ביצוע העבודות בגשר מתעכב, בשל דרישה ירדנית לקבל הבהרות על טיבן. ישנן בקנה תוכניות פיתוח נוספות, אומר עופר, אבל הגשמתן תהיה כרוכה במאמצים לא פשוטים.

אבנרון

מבט מהירמוך אל סכר העודפים

מי שמזדמן לנהריים בימים אלה, ימצא שם כלים מכניים שעובדים במלוא המרץ בתעלת האפס וסביבותיה. התוכנית המרכזית, מסביר עופר לוי, מנהל פארק נהריים, היא לשנות את תוואי שביל הסכרים שהגה בזמנו **שאל שימרון** ז"ל, מסלול אשר הולך לאורך הירמוך, עובר מתחת גשר הקשתות העות'מני שנבנה בראשית המאה הקודמת, וממשיך לעבר סכר הירמוך, בואך אגם נהריים ההיסטורי ששרת את מפעל החשמל של רוטנברג. את השביל הנוכחי, כולל הגדרות והמעקות שנטועים לאורכו, פרצה בזמנו הקרן הקיימת, והוא משמש אטרקציה תיירותית ייחודית, בעיקר בימי החורף. שביל הסכרים החדש, עבורו הקציבה החברה הממשלתית לתיירות (חמ"ת) סכום נאה של 1.5 מיליון ₪, מתחיל מבית המכס הישן שמשמש היום מרכז מבקרים (גם לגביו ישנן תוכניות שימור), חוצה את תעלת האפס, ממשיך לאורך סכר העודפים מדרום לצפון, משקיף אל גשר הרכבת המפוצץ, שהוביל קרונות מחיפה בואך דמשק ועד לחיג'אז, ומתחבר אל סככת הצל שמשקיפה על הסביבה כולה. המסלול, שיעבור מצפון לירמוך, מצוי כולו בתחומי מדינת ישראל. הוא מרהיב עין ביופיו ואפשר לצפות ממנו לעבר אי השלום וממלכת ירדן. גם תעלת האפס, אשר הובילה בעבר את מי הירדן אל מפעל החשמל לא תצא מקופחת, אומר עופר, ויוזרמו דרכה מים שיגיעו עד סכר העודפים, ומשם בנפילה חופשית מגובה עשרה מטר אל אפיק הירמוך. שביל ההליכה הרחב הסלול בטון, יכלול מעקות ואבזרי בטיחות נוספים, ויאפשר מעבר מהנה ובטוח לכל הגילאים. באתר נהריים מעריכים שתוך מספר חודשים יושלמו העבודות והמסלול יהיה ערוך לקליטת המבקרים, אך קודם לפתיחתו יהיה צורך להסדיר את נושא המעבר, על מנת שניתן יהיה לפקח כיאות על תנועת הנכנסים לשביל וממנו. עד שנושא זה לא ימצא את פתרונו בתוכנית האדריכלית, אומר עופר, לא נוכל לצערי לברך על המוגמר. עופר מוסיף שלאחרונה התקבל אישור חברת החשמל לשיפוץ המתבצע בנהריים, ואנחנו רואים בכך סנונית ראשונה לקראת הסדרת

ריחוף משכר חושים

משהו כמו חמש דקות, לא יותר, מתארת רוזה, ורגע לפני שנגענו בקרקע הבחנתי במשפחה המאושרת. הנחיתה היתה רכה. לא הרגשתי כלום. החבריה מחאו כפים בהתלהבות. עודדו, חיבקו ונישקו אותי. 'היית גדולה', אמרו, והיא אכן היתה גדולה.

לכל המתקנאים והסקרנים - הצניחה של רוזה מתועדת באתר 'יוטיוב'. מקישים 'רוזה צניחה מדהימה' ומקבלים את הגברת האמיצה ברגעי השיא של חייה. רוזה היא אחת שלוקחת הכל בקלות, אומרת כלתה, דניאלה עידו. כנראה שבגלגול הקודם היתה צנחנית.

במשפחה כבר מתלבטים בנוגע ליום הולדת השמונים של רוזה, שיחול בעוד חמש שנים. אחת ההצעות שנשקלת בכובד ראש היא קפיצת בנגי.

שיהיה במזל!

אבנרון

משפחת עדוי ידועה בהפקות של ימי הולדת מקוריים. בפעם הקודמת היה זה אב המשפחה משה, שחגג שמונים בארוע יוצא דופן. הפעם היה תורה של רוזה עדווי, הצעירה ממנו בכמה שנים, להיות המופתעת. כאשר יום ההולדת ה-75 של רוזה ניבט באופק, החלו ליחשוישים במשפחה, מה ואיך להפתיע אותה. מאחר ורוזה ידועה כבעלת טמפרמנט מיוחד ואומץ לב בלתי רגיל, החליטו במשפחה ללכת איתה עד הסוף. סיפור הכיסוי עבד לא רע, מתארת דניאלה עידו. אחרי שהודענו לה מראש שלא נהיה באשדות כל השבת, הפתענו אותה בשבת על הבוקר ואמרנו: תנעלי נעלים נוחות, בגדים ספורטיביים ואל תשכחי תעודת זהות. אנחנו נוסעים... לא חשוב לאן. המשפחה כולה - על גבריה, נשיה וטפה, התארגנה במספר מכוניות ונסעה בשיירה לעבר קיבוץ שמרת שבגליל המערבי. כשרוזה ראתה את השלט 'הצנחניה' היא התחילה להבין שמהו פה נרקס, אבל עדיין לא עיכלה את זה עד הסוף. המשפחה פתחה שולחן וניגבה ארוחת צהרים דליקטס: רוזה הנרגשת סרבה לאכול.

מקץ דקות אחדות של רישומים, התארגנות וצילומים, התבקשה רוזה לעלות לרכב הצנחניה ומשם הישר לשדה התעופה בחיפה, שם המתין לה מדריך, אשר תגר אותה בכל האביזרים הנדרשים ותידרך אותה לקראת מה שצפוי לה במהלך הצניחה. מפלס ההתרגשות מרקיע שחקים, אבל רוזה שומרת על קור רוח מופתי ומרבה לחייך. מטוס הססנה הזעיר מתחיל לחמם מנועים וכעבור שתי דקות עולה לאויר בדרכו מזרחה. הצלם שואל: מה קורה? 'הכל מעולה' משיבה רוזה. חולפת רבע שעה ואז ניתן האות. בגובה 11,000 מטר דלת המטוס נפתחת והצמד כבר באויר. הרגע הראשון היה מפחיד מאד, משחזרת רוזה, אבל מהר מאד הפחד חלף והתחלתי ליהנות. הרגשתי כמו על כסא במכונית. משפחת עדוי מביטה לשמים ומזהה שתי נקודות החגות באויר, רתומות למצנח צבעוני. משה מחסיר פעימה, אבל מתעשת מיד. השאר מניפים ידיים למעלה ומעודדים במלוא גרון. הריחוף לקח

הודעה לבעלי הכלבים ביישוב ובהרחבה

ד. השכרת דירות - יש לאשרר החלטה קיימת - שוכרי דירות אינם רשאים להביא כלבים לקיבוץ.

עד שניתן יהיה לבצע הפעולות הנ"ל אנו מבקשים מבעלי הכלבים:

* להחזיק את כלביהם קשורים.

* לאסוף את צרכיהם בשקית ניילון.

צוות תרבות חיים.

ובאותו נושא:

הגיעו מים עד נפש..

אני גרה במתחם, שנדמה לי שהוא דומה לכלביה באפיקים.

כל אחד ותחביבו – אבל למה שכונה שלמה צריכה לסבול? – זה הפך לסיוט!

בכל ישוב בעלי כלבים מקבלים קנסות על התנהגות לא הולמת – צרכים על הדשא, ליכלוך שהם סוחבים בפה, אבל הנורא מכל זה – **הנביחות.**

בבקשה, גדלו כלבים, אבל התחשבו בסביבה!

רנה פלג

בעיית הכלבים מלווה את התנועה הקיבוצית משחר הווסדה. כאשר הקהילה היתה קטנה, נהוג היה לטפל בבעלי כלבים במסגרת פנימית, ובדרך כלל נפתרו הבעיות ביישוב. היום הישוב גדל מאד, וכך מספר בעלי הכלבים, ויתכן כי ההתחשבות ההדדית קטנה.

הבעיות שהגיעו לשולחנו:

* כלבים קטנים וגדולים מסתובבים חפשי, מפחידים ילדים ומבוגרים המסתובבים ברחבי הישוב.

* כלבים נובחים בלילות ומפריעים את שנת השכנים.

* כלבים משוחררים עושים את צרכיהם על הדשאים ובעליהם אינם אוספים את צואת כלביהם.

* בחלק מהמקרים אין אפשרות לזהות את בעלי הכלבים על מנת לדבר איתם על המטרד (תושבים חדשים, סטודנטים וכו').

* כלבים משוטטים הורסים גינות נוי.

* בבוקר ואחר הצהרים, כאשר הורים מביאים ולוקחים את ילדיהם מבתי הילדים מסתובבים כלבים לא קשורים המפחידים את הילדים.

כיצד אנו מטפלים בנושא?

א. פנינו לדורון, מנהל הקהילה, שיבקש דרך נציגנו במליאת המועצה, אלמוג אביעז לחוקק חוקי עזר כנגד בעלי כלבים שאינם מחזיקים את כלביהם קשורים, כפי שנהוג בחלק מהעיריות, המועצות המקומיות והאזוריות. בקשנו כי ימונה פקח מטעם המועצה עם סמכויות ענישה כספיות.

ב. אנו במו"מ עם וטרינר המועצה בנושא.

ג. יש בעמק הירדן לוכד כלבים. אנו מבררים מהם סמכויותיו ויכולת האכיפה שלו.

דרך מיתרי הקול

שנותנת המון תוכן לחיים ועושה אותי מאושרת.

מתי יוצא הדיסק?

אוף, אתה מביך אותי. אני שרה להנאתי ולא מחפשת קריירה...

אבנרון

מי שבא למועדוני הזמר של שרה'ליה שרון, המתקיימים אחת לחודש באפיקים, הבחין בעובדת הצטרפותה של סולנית חדשה יחסית ויפת מראה - **ענת שטיינווג** לבית פלדמן. ענת, כך מסתבר, אהבה לשיר כבר משחר ילדותה, ואף הופיעה על בימת אשדות בחגים וארועים שונים. אהבתה לשירה השתקפה גם בעבודתה החינוכית, וקהל הילדים שמר לה אמונים לכל אורך הדרך.

מאז שנישאה לאמנון וילדה את ארבעת ילדיהם, מיעטה ענת להופיע, והקדישה את מיטב זמנה למשפחה, אך ברגע שהילדים גדלו והחלו לעזוב את הקן, שב אליה חיידק השירה והיא הצטרפה למקהלת 'קולות ירדן' בניצוחו של אילן גלבווע, שם היא עושה חיל וזוכה להערכה רבה. בהמשך, קיבלה הזמנה להצטרף לחבורת הזמר 'גליל תחתון' בניצוחו של יפתח גרשון, והיום היא מככבת בשני ההרכבים. לפני שנים אחדות פנתה אליה שרה'ליה שרון וביקשה שתופיע כסולנית במועדוני הזמר של עמק הירדן. בהתחלה קצת חששתי, אומרת ענת, אך בעזרת ידיד שדירבן אותי, וגם שרה'ליה שתמכה ועודדה, עברתי תהליך חיובי והתחלתי לצבור בטחון. היום היא עולה לבמה ומבצעת את השירים בחן רב, וזוכה לאהדת הקהל בתשואות רמות. יש עדיין פרפרים בבטן, היא אומרת, אבל לעמוד מול קהל מפרגן ולשיר, אין כיף גדול יותר, ואני נהנית מכל רגע. בדרך כלל אני בוחרת מתוך הרשימה, שיר שאני מתחברת אליו, אומרת ענת, אלא אם שרה'ליה ממליצה לי על שיר אחר, שלטעמה מתאים לי יותר.

איך התגובות?

התגובות שאני מקבלת מן הקהל מאד חיוביות וזה עושה חשק להמשיך. גם מצד המשפחה יש פירגון, למרות שבגדול הילדים שלי לא כל כך מחוברים לז'אנר הזה של שירה עברית. אגב, גם אחותי איילת שרה להנאתה וחברה במספר הרכבים קוליים, כך שאני לא לבד במערכה. בגדול, הייתי אומרת ששירה מול קהל היא נישה מאד חיובית,

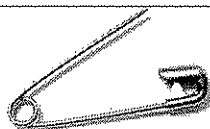
האיל סהר

האיל מה האיל
שכה הקסט יפאיל
דומיה. תן לא וילא,
סהר עצום נשקף לי.

דמי-הוד יצט כל
כמהורר צולט אדול.
חי, צומח, דומט,
כצא תיקונו חולט.

החלל יקוט מהורר
כפרי כה לן
קסוט איל מסהר
חול הרי אולן.

לאא לאני

נר נשמה חודש יוני

סיכת בטחון

גפני	חייצ'ו	1.6.2004	י"ב סיון תשס"ד
עמלי	מרי	2.6.1959	כ"ה אייר תשי"ט
פלדמן	עבריה	2.6.1998	ח' סיון תשנ"ח
טריויס	חיים	4.6.1968	ח' סיון תשכ"ח
שימרון	אליהו	4.6.1992	ג' סיון תשנ"ב
קורן	יוחאי	5.6.1967	כ"ז אייר תשכ"ז
אופין	אהרון	6.6.1938	ז' סיון תרצ"ח
אורן	בארי	6.6.1967	כ"ז אייר תשכ"ז
ורוצלבסקי	גולדה	7.6.1946	ח' סיון תש"ו
זאב'	יהודית	7.6.1989	ד' סיוון תשמ"ט
רמשיניצקי	ברוריה	11.6.1945	ל' סיון תש"ה
גור	יוחאי	11.6.1951	ז' סיון תשי"א
בן-יהודה	אברהם	12.6.1968	ט"ז סיון תשכ"ח
דר	יגאל	12.6.1977	כ"ט סיון תשל"ד
דובי	ציפורה	12.6.1983	א' תמוז תשמ"ג
חדש	מנחם	13.6.1960	י"ח סיון תש"ך
מהרש"ק	ישראל	15.6.1948	ח' סיון תש"ח
בוכשטיין	יוסף	15.6.1994	ו' תמוז תשנ"ד
ענבי	טובה	17.6.1948	י' סיון תש"ח
אברישמי	יוסף	17.6.1950	ב' תמוז, תש"י
ניסני	משה	17.6.1950	ב' תמוז תש"י
עודד	אליהו	18.6.1970	י"ד סיון תשל"ל
בעבור	דבורה	18.6.1994	ט' תמוז תשנ"ד
זמנסקי	הסיה	20.6.1947	ב' תמוז תש"ז
גת	יהודית	20.6.1995	כ"ב סיון תשנ"ה
קופל	יעקב	25.6.1939	ח' תמוז תרצ"ט
ד"ן	אלה	25.6.1995	כ"ז סיון תשנ"ה
לוי	חנן	27.6.1967	י"ט סיון תשכ"ז
כהן	גרטרוד	27.6.1987	ל' סיון תשמ"ג
שרון	גיטה	28.6.2007	י"ב תמוז תשס"א
טבקרקא	עטיל	30.6.1937	כ"א תמוז תרצ"ז

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר
ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

שער הישוב – ידוע/תזכורת - פתיחת השער

יכולה להתבצע אך ורק בחיוג למספר
054-3483802 בניגוד לעבר. תהליך המעבר
נתקל בקשיים כאשר מספר תושבים עדיין
"נתקעו" ללא יכולת פתיחה. אנו משתדלים
לעדכן את הרשימות במהירות ובמידה
ונתקלתם בבעיה ענה פנו אלי ונפתור זאת
מידית. נדרשת סבלנות, אתכם הסליחה.

עמק הירדן כמרקחה בכל הנוגע להיבטים
הפליליים של הביטחון. גם אנחנו ספגנו מכה קשה
בסופ"ש האחרון עת נגנב לנו טרקטור מסככות
הכלים של הגד"ש. מבלי להעמיס בפרטים, שעת
הגניבה היתה 21:00 בערב יום שישי ומצביע על
עזות המצח של הגנבים. במקביל, הגנבים הוסיפו
לשללם טרקטור נוסף באשדות מאוחד (שנמצא
לאחר מכך) ואירוע זה, בדומה לגניבת רכב ענף
התובלה מלפני חודש ימים, מדגיש את הצורך
בשיתוף פעולה עם הישוב השכן.

דגש חשוב: בכל מקרי הגניבה/פריצה גם אצלנו
וגם ברחבי העמק- הגנבים תמיד עשו שימוש
במפתחות המקוריים של הרכבים ו/או פרצו
במקומות בהם הדלתות/חלונות נשארו פתוחים
או הכניסה אליהם הייתה פשוטה מאוד.
כתמיד הפרצה קוראת לגנב.

בהיבט הביטחוני הרחב אנו מקווים להמשך
קיץ שקט, חם ורטוב.

שבת שלום! יונתן שטינדל - רכז בטחון

052-3546770

טבע קיבוצי- עמליה ד

חמישים גוונים של ירוק

אם הייתי משוררת, הייתי ודאי כותבת שיר נהדר על גווני הירוק שאני רואה בחצר הקיבוץ. לפעמים כשאני מטיילת בנחת עם כלבתי הקטנה, אני רואה דברים שאולי ביום-יום רגיל לא הייתי שמה לב אליהם, אך כשפתאום ניבט מולי היופי, זה עושה שמח בלב.

כאשר מולי קרני השקיעה, אני מבחינה על רקע השמיים התכולים בצמרות השונות של העצים. למשל, הירוק בהיר, כמעט לימוני, של **פְּנִיסִיה דו-נוֹצְתִית** על רקע ה**פִּיקוּסִים** הכהים, או הבלורית בגוון ירוק אפור-כסוף של ה**זֵית** על רקע הירוק כהה של ה**הַרְוֹשִׁים** המחודדים. והירוק חום-אדום של ה**אֶקְלִיפָה מוֹזְאִיקָה** לעומת הירוק בהיר של ה**דוֹרְנֵטָה הַתְּאִילָנֵדִית**. ובדשא, מירוק עד צהוב, גם המון תכלת של פרחי העולש שהחליט שזה מקום טוב לצמוח בו, ויש גם שזיף בגוונים כהים ע"י הסנדלריה והמון צמחים חדשים שאני לא מכירה שהגננים ממציאים ומפתחים ומאקלמים, כדי לִיפּוֹת את ארצנו. אפשר שיהיה רק יפה וטוב? כמעט; מפני שכדרך הטבע אחרי פריחה יש קמילה, ויש ימים של רוחות חזקות שנושבות ומשברות ענפים, ענפונים וזרדים אל האדמה. ומתחת לסיגלון יש מרבד סגול נהדר שמחזיק יום או יומיים ואח"כ הכול נובל ומאבד הכל. פעם לא היתה בעיה, היינו פותחים צינור מים ושוטפים את הרחבה שע"י ביתנו, אבל עם כל בעיות החוסר מים, ברור שאי אפשר סתם לבזבז כדי לשטוף עלים, וצריך לטאטא, שזו כבר עבודה סיוזיפית.

תראו מה קורה לפיקוס השדרה, ולעצי ה**בוֹהִינְגָה** הפורחים להם בוורוד בשפע עצום ואדיר כשתרמיליהם מתבקעים ומתפצחים למרגלותיהם. שימו-לב לפריחת עצי ה**ברכיכיסון** באשכולות פעמוניים אדומים, מהם צומחים תרמילים דמויי ציפורים שחורות. בקיצור, יופי לי לראות את זה לאורך השנה, ליהנות וגם לקטר ששוב צריך לטאטא את כל הנשורת שמתח ל**סְגָלוֹן**. די כבר עם הקיטורים, עמליה!!!

המון גוונים

באחד מימי ניסן עמדתי בזווית על המדרכה המובילה לכניסה הדרומית-מזרחית של חדר-האוכל. ערוגות הוורדים היו אז במלוא פריחתם, כשברקע עצי ה**צִיקָס** היפהפיים, בהמוני צבעים כשהשמש מאירה עליהם. ואני מתלהבת כמובן, ונוכרת בסיפוריו של **מיכאל בן-ארצי ז"ל**, איך בימי עיון של הגננים היו מדברים ומספרים, מתייעצים איש עם רעהו ומנסים להבין מתי כדאי לגזום את הוורדים כדי שיפרחו בדיוק לערב ליל-הסדר, כאשר האורחים מגיעים לחג. אז בימינו כאשר מזג-האוויר עובר מקיצוניות אחת לשניה, נראה לי שזה קשה ואולי בלתי אפשרי לחשב ולהחליט מהו הזמן הטוב ביותר לגזום את הוורדים. השנה באורח פלא זה הצליח יוצא מן הכלל, ובדיוק לליל הסדר הוורדים התפרצו במלוא פריחתם ויופיים.

ערוגות שיחי ה**קְלִיסִימוֹן** האוסטרלי שופעות מברשות אדומות וסביבן מזמזמות דבורי דבש המוצאות צוף וגם אבקה. ואפילו הטווסים מתקשטים לכבוד חג האביב בנוצות ארוכות ופותחים את המניפה המפוארת בפני נשותיהם בגאווה לא מוסתרת.

בעלי כנף

השבוע ראיתי חמישה אפרוחי טווס צועדים להם בנחת ואחריהם נעות 3 טווסות בטור עורפי. לפעמים אפשר לראות כמה אמהות-טווסות הולכות לטייל עם אפרוחיהן ביחד. הפעם ראיתי דבר מוזר: האמהות הלכו בשורה עורפית, וכאשר הטווסה השניה בטור הגבירה את צעדיה וחלפה על פני הראשונה, פנתה זו לעברה, ועשתה לה תנועה מגונה עם הראש, שהבריחה אותה מיד למקומה הטבעי. צריך סדר בחיים.

אצל הסנוניות המקננות בחדרון הכניסה לכספומט ארע אסון. לאחר שסיימו לגדל את הגוזלים, הבחנתי שהקן ריק, אלא שכעבור יום או יומיים שוב

סוף בעמוד הבא

טבע קיבוצי – סוף

עישון בשטח בריכת השחייה

רק לאחרונה צויין ברחבי העולם היום הבינלאומי למניעת עישון, ובו שוב הוזכרו נזקיו למעשנים ולסביבתם; אלא שמה שנכון לעולם, כנראה אינו נכון לנו כאן באשדות, וביתר-שאת בבריכת השחייה המקומית. הסיגריות נדלקות חופשי ובכל מקום, כולל אגב על ידי אנשי הצוות המתפעלים אותה. על פי החוק למניעת עישון במקומות ציבוריים (תיקון משנת 2011), חל איסור מוחלט על עישון בכל בריכת שחייה, גם אם אינה בתוך מבנה, כולל בכל שטח החצר שלה.

אסור אפילו להקצות אזור לעישון בכל שטח הבריכה. החוק גם קובע שצריך לשים שלטים ברורים ובולטים האוסרים על העישון. ובמלים פשוטות, אסור לעשן בכל תחום הבריכה: במים, לידם או על הדשא, וזאת כמוכן מעבר לעובדה שהילדים שלנו מתרוצצים שם, ולא חייבים להיות שותפים לעישון של ההורים.

לכל מי שאומר לעצמו 'שטויות, אף אחד לא אוכף את החוק ולמי אכפת', הנה תזכורת: לפני כשנה וחצי הוגשה תביעה לבית המשפט נגד "בית אייל" באשדות מאוחד על כך שהוא לא מונע עישון בתחומו. בית המשפט פסק שעל הבית לפצות את התובע בסכום של 3,000 שקלים.

אם לא נתעורר ונאכוף את החוק גם בבריכה שלנו, אנחנו עלולים להתעורר יום אחד עם תביעה דומה. חבל שמה שלא נכנס דרך הראש ייכנס דרך הכיס.

עידן גרינבאום

מנהל עסקי הקהילה **שאל אתר** בחר שלא להגיב לכתבה.

ראיתי סנוניות בקן, שביקשו אולי לנצל את הימים הארוכים של הקיץ כדי לגדל דור נוסף. לפני ימים אחדים הבחנתי על רצפת החדרון בגוזל המוטל מת. כנראה נפל מהקן. הוצאתי אותו החוצה שכלבתי לא תאכל אותו, ולאחר כמה דקות ראיתי שהוא מנסה לעמוד על רגליו הדקיקות. כנראה שהאוויר הצח בחוץ העיר אותו מעלפונו. שמחתי מאוד וחיפשתי מישהו בסביבה שיכניס את הגוזל חזרה לקן, אלא שאף אדם לא נראה בשטח וגם לא ראיתי סולם; וכך נאלצתי בצער רב להשאיר את הגוזל לנפשו, בודעי שקרוב לוודאי ימות ברעב. למחרת מצאתי אותו ללא רוח חיים. חבל, כי הסנוניות שמגדלות את גוזליהן מרבנות לצוד זבובים, יתושים וברחשים בימי הקיץ והקציר.

שבת שלום ושימו-לב לכל היופי שיש לנו

עמליה דיין בת ארי

"שחיית בוקר צוננת"

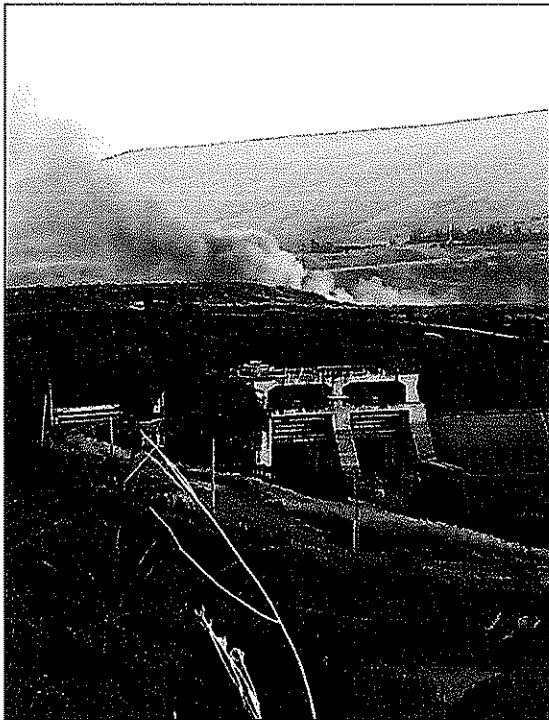
לכל המעוניין, קיימת אפשרות לפתוח את בריכת השחייה לשחיית בוקר מוקדמת. אם אתם בעניין אנא צרו איתי קשר. במידה וירשמו חמישה או יותר שחיינים מדופלמים, אחראי הבריכה, שאול, יוכל לאפשר זאת. תודה רבה!

יונתן ש

052-3546770

מי ומה באשדות

מוגברת בשטח האי, אבל כמעט אפס מעשה, לא מנעו את התפשטות האש לשטחינו, ורק בזכות עבודה יעילה של שרותי כיבוי והצלה (החברה האלה למדו לעבוד, לא יעזור כלום...) נמנע נזק לשטחי החקלאות הגובלים באי. עד שעות הערב המאוחרות דלקו מדורות בצד הירדני וריחות עשן חריף כיסו את מרחבי נוף אשדות, אבל מה שחשוב- נזק לא נגרם, כי הרי ממילא לא ניתן היה לתבוע אותו מאיש.

נהריים בלהבות

אבטיחים זה גידול שיש בו סיכון לא קטן. שנה שעברה התרחש דבר די מוזר: רוב האבטיח בארץ הבשיל בעת ובעונה אחת, השוק הוצף בברי, והמחירים ירדו לשפל אותו לא זוכרים זיקני מנחמיה ואשדות. אומרים שלכל שבת יש מוצאי שבת, אז השנה הגיע הפיצוי ובגדול. השטחים של אשדות הניבו יבול חסר תקדים (12 טון לדונם...) במחיר אסטרונומי והמשאיות רצו לשוק וחזרו עם ארגזים של כסף. מפאת

סוף בעמוד הבא

השכונה הצפונית של אשדות איחוד 'מנוחסת' כבר שנים בנושא חשמל, ובעוד שכונות אחרות נהנות מזרם ישר וזרם חלופי, הצפונים מושבתים. הפעם זה קרה בחודש מאי השרבי, ואז הזעיק יוסי ב.פ. את 'מעוז החשמלי' למצוא את מקור התקלה בטרם יעוטו עליו דיירי השכונה ויקיזו את דמו. מקץ עבודה מאומצת תחת שרב כבד הצליחו החשמלטורים מעמק המעיינות לזהות את הנתק, שנבע לדברי יוסי משילוב קטלני של מי השקייה וכבל חשמל תת קרקעי שהניח בושניק שכבר לא איתנו. סוף טוב הכל טוב, ובשעות אחר הצהריים המוקדמות הסתיימה העבודה, כאשר רוב תכולת המקררים כבר אינה רלוונטית. איך אמר מאן דהו? שרק אלה יהיו הצרות שלנו....

ובשכונת התמרים ניטעו עצי צל לאורך השכונה ואף תוקנו מספר מדרכות ובימים אלה מחליפים רעפים ב-3 בתים בשכונה המערבית הסובלים מנזילות.

שער למנויים בלבד? כנראה שלא. שער הכניסה לאשדות הינו מעבר הכרחי, בעיקר בשעות הלילה, אלא שאליה וקוף בה. אתה מחייג את המספר המקוצר של בזק והשער מסרב להפתח, עובר למספר הארוך של בזק שמתחיל באפס ארבע אבל השער לא נכנע גם הפעם הזו וממשיך להתעלם ממך, ואז נזכר במספר הסודי שמתחיל בספרות אפס חמש ארבע וגם כאן נכונה לך אכזבה. ואז, רגע לפני שאתה מניח את האוטו בצד ומטפס מעל השער (טוב, כמה אפשר להתגחך?) מופיע יוסף חיטיב הבלתי נלאה, וגואל אותך מייסוריך. על זה נאמר קס הגולם על יוצרו והפכו לעבד נרצע.

שריפת יום שלישי האחרון נבעה ככל הנראה מרשלנות של שכנינו בממלכת ירדן, שמישהו מהם זרק סיגריה בוערת, או השד יודע מה, וגרם התלקחות שהחלה בשעות הבוקר ולובתה בעזרת רוח מערבית חזקה בשעות הצהריים. הירדנים שהפגינו נוכחות

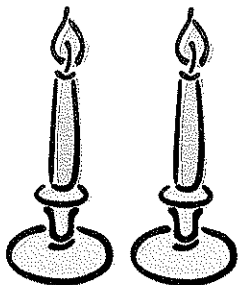
מי ומה - סוף

ובו רישום גשם של אשדות יעקב. כשנסגרה 'תמרים' התגלגלה המצלמה ליצל תמר, וכשסידר עומר שני את המחסן שם, מצא אותה והביאה לאספן הידוע דובי שושני. את דף רישום הגשם, מסר דני זאבי לרעייתו של מאיר הר ציון ז"ל, וכל השאר - יסופר בדברי ימיה של אשדות..

עכוב מתגלגל - הגד"ש שלנו מגדל עכוב בסמוך לשכונת התמרים, בתום הגידול, כשהצמח הקוצני מתייבש, באה הרוח ומביאה (לא בפעם הראשונה) את הקוצים אל בתי המגורים, לדשא ולגינות וגם מעבר לשכונה. יש למצוא דרך למנוע את הדבר.

את life!

עלון מס' 1463

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ואיור – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

הצניעות לא נציין כמה הרווחנו השנה באבטיח, אבל החבר'ה אומרים ששנה כזו לא היתה לנו מאז ומעולם. אגב, בכלבו שלנו ניתן למצוא אבטיחים תוצרת אשדות, במחיר מציאה של 2 ש"ח לק"ג. רק מעטים יודעים שאת המדבקה המנצחת שעל האבטיח עיצבה איה נתן (הבת של שושן ותרזה) בעודה נערה צעירה לפני למעלה מעשרים שנה. כמו שאומרים בכדורגל: הרכב מנצח לא מחליפים.

בעוד האבטיח גורם לנו קורת רוח רבה, באה המכה מכיוון בלתי צפוי. טרקטור צר מסוג לנדיני ששייך לגד"ש, נפל קורבן למזימתה של חבורת גנבים, שבאזור שמונה בערב הגיעה לסככה ולמרות מצלמות האבטחה המותקנות במקום, התניעה אותו ונטלה אותו עימה למקום מבטחים. נסיון גניבה של טרקטור נוסף, באשדות מאוחד לא צלח. הארוע הקשה הזה הזעיק את החקלאים לישיבות חירום שם דובר על אמצעי מיגון נוספים כל מנת להבטיח שהגניבה הבאה תיכשל.

בעקבות הכתבה 'גילגולה של מצלמה' שפורסמה בעלון שעבר על ידי ע. גל, פנו חברים בשאלות לעמוס, וזה ערך תחקיר נוסף ומעמיק שחשף את הממצאים הבאים:

בשיחה עם דני זאבי הסתבר שהמצלמה נקנתה על ידו בשוק הפשפשים ביפו, בעת שחיפש מוצגים ישנים למסעדתו לשעבר 'תמרים'. בצמוד למצלמה נמצא גם דף ישן